

Lecții Biblice
pentru Școala de Sabat

A lighthouse with a glowing light inside, situated on a rocky cliff overlooking the ocean. The sky is a mix of orange and purple, suggesting a sunset or sunrise. The waves are crashing against the base of the cliff.

Biserica
și misiunea ei

aprilie - iunie 2016

Cuprins

1. Biserica lui Dumnezeu de-a lungul secolelor / 5
2. Biserica lui Dumnezeu în ultimele zile / 10
3. Scopul lui Dumnezeu pentru biserica Sa / 15
4. Misiunea bisericii / 21
5. Scopul evanghelizării / 26
6. Mesajul centrat în Hristos / 32
7. Întruparea lui Hristos / 37
8. Neprihănirea lui Hristos / 42
9. Moartea ispășitoare a lui Hristos (I) / 47
10. Moartea ispășitoare a lui Hristos (II) / 53
11. Învierea lui Hristos / 58
12. Înălțarea lui Hristos / 63
13. Preoția lui Hristos / 68

Leccióniile Școlii de Sabat, un program de studiu zilnic, se bazează doar pe Biblie și Spiritul Profetic, fără comentarii adiționale. Citatele sunt cât de scurte cu putință pentru a reda gânduri concise, directe. În unele cazuri, sunt folosite parantezele [ ] pentru a asigura claritatea, contextul corespunzător și citirea mai ușoară. Se recomandă cu toată căldura studierea materialelor folosite ca sursă.

Leccióni biblice pentru Școala de Sabat (USPS 005-118), Vol. 92, Nr. 2, aprilie-iunie 2016. Publicată trimestrial de către Departamentul Școlii de Sabat al Conferinței Generale a Adventiștilor de Ziua a Șaptea – Mișcarea de Reformă. Copyright © 2016, tipărită și distribuită de Asociația de Publicații Reformation Herald, 5240 Hollins Road, Roanoke, Virginia 24019 – 5048, SUA.

Imagini: Shutterstock, prima copertă;
MapResources la pg. 4, 51, 72;
Fotolia la pg. 31,72.

Editura Păzitorul Adevărului

str. Morii, nr. 27
505200 Făgăraș, jud. Brașov
Tel: 0268 213 714 Fax: 0268 214 111
e-mail: info@farulsperrantei.ro
www.farulsperrantei.ro

CUVÂNT ÎNAINTE

„Biserica lui Dumnezeu este agentul rânduit de Dumnezeu pentru salvarea oamenilor. Ea a fost organizată pentru slujire, și misiunea ei este de a duce Evanghelia la lume. De la început scopul lui Dumnezeu a fost ca prin biserica Sa să fie reflectată spre lume plinătatea și suficiența Sa. Membrii bisericii, cei pe care El i-a chemat din întuneric la lumina Sa minunată, trebuie să reflecte slava Sa.” — *Istoria faptelor apostolilor*, pg. 9 (engl.)(rom. cap. 1, „Scopul lui Dumnezeu pentru biserica Sa”).

Slava lui Dumnezeu—caracterul Său—a fost manifestată în plinătatea sa atunci când El l-a trimis pe singurul Său Fiu pentru a ne răscumpăra din blestemul păcatului. În aceasta s-a manifestat dragostea lui Dumnezeu pentru noi. Astăzi comunicarea acelei iubiri către o lume în neștiință a fost încredințată bisericii. Prin membrii ei, cei care au primit mesajul salvării și au fost transformați de către el, lumea trebuie să primească o descoperire a caracterului iubitor al lui Dumnezeu. Însă pentru a putea comunica acea dragoste, trebuie mai întâi să o înțelegem. Această serie de lecții se apleacă mai întâi asupra scopului și misiunii bisericii de-a lungul secolelor și pune bazele pentru motivul evanghelizării, apoi ea analizează tema centrală a soliei evangheliei—Hristos și El răstignit. „Atârnând pe cruce Hristos era Evanghelia. Astăzi noi avem o solie: ‚Iată Mielul lui Dumnezeu care îndepărtează păcatul lumii’ (Ioan 1:29 engl.KJV). Nu își vor ține membrii biserici ochii ațintiți spre un Mântuitor răstignit și înviat, în care se centrează speranțele lor de viață veșnică? Aceasta este solia noastră, argumentul nostru, doctrina noastră, avertizarea noastră pentru cel nepocăit, încurajarea pentru cel întristat, speranța pentru fiecare credincios. Dacă putem trezi un interes în mințile oamenilor, care îi va face să își fixeze privirea asupra lui Hristos, putem să ne dăm la o parte, și să le cerem doar să continue să își fixeze ochii asupra Mielului lui Dumnezeu.” — *Comentarii Biblice ale Noului Testament*, cap.referitor la Galateni 6:14..

„Povara mesajului nostru trebuie să fie misiunea și viața lui Isus Hristos. Să fim preocupați cu umilința, tăgăduirea de sine, blândetea, și smerenia lui Hristos, pentru ca inimile mândre și egoiste să poată vedea diferența dintre ele însele și Model, și să poată fi umilite.” — *The Review and Herald*, 11 septembrie 1888.

Rugăciunea noastră este ca aceste lecții să vă inspire cu o dragoste care vă va constrânge să împărtășiți această solie întregii lumi.

Departamentul Școlii de Sabat al Conferinței Generale

Sabat, 2 aprilie 2016

Darul Sabatului Întâi pentru o capelă în Kolomyia, Ucraina

Ucraina este o țară în estul Europei, care se învecinează cu Rusia în nord-est, cu Belarus în nord-vest, Polonia și Slovacia în vest, Ungaria, România și Moldova în sud-vest, și Marea Neagră și Marea Azov respectiv în sud și sud-est. Kolomyia este un oraș situat în regiunea Ivano-Frankivsk, un colț foarte pitoresc al Ucrainei. Munții frumoși, văile de un verde luxuriant, râurile cu apă curată, și izvoarele cu ape minerale naturale atrag turiști din întreaga Ucraină și din țările europene învecinate.

Mișcarea de Reformă de aici a început în anii 1940. În diferite părți ale acestei regiuni, credincioșii Mișcării de Reformă au mărturisit, prin cuvintele și viața lor, lumina soliei îngerului al treilea. Astfel a fost lucrarea în timpul regimului comunist. În anii 1990, credincioșii din Kolomyia au început să organizeze întâlniri în Sabat în apartamentul unui frate care primise solia Reformei și care l-a oferit cu drag lucrării lui Dumnezeu. În alte câteva orașe și sate s-au organizat pentru public programe de evanghelizare și programe misionar-medicale. Anii au trecut și un mic grup de credincioși din Kolomyia s-au rugat serios pentru reînviore și au primit răspuns la rugăciunile lor. Vizitatori noi au participat la întâlniri, și în urmă cu câțiva ani două familii tinere împreună cu copiii lor s-au atașat bisericii din acest oraș. Întâlnirile se țin încă în acest apartament.

Acum frații se roagă pentru o capelă de închinare în Sabat și pentru alte întâlniri. Credincioșii distribuie aici în mod regulat tratate și continuă lucrarea de colportaj în orașele și satele din apropiere. Ca lucrători în via Domnului, ei sunt plini de voieșie și entuziasm, și speră că Domnul va aduce noi convertiți. Fiecare membru al acestei biserici locale se roagă și este dispus să se sacrifice pentru această cauză, însă nu este destul. Acesta este motivul pentru care cerem fraților și surorilor din întreaga lume să ne ajute.

Este rugăciunea și speranța noastră ca Domnul să impresioneze inimile voastre pentru ca să oferiți, vă rugăm, cu generozitate, pentru acest proiect, ca să putem avea în acest loc un monument pentru Dumnezeu cel viu. Vă mulțumim pentru rugăciunile și sprijinul vostru, și vă rugăm să vă amintiți de lucrarea noastră de aici din Kolomyia.

Frații și surorile voastre din Kolomyia

Biserica lui Dumnezeu de-a lungul secolelor

„Așa vorbește Domnul Dumnezeu, ... Ascultați glasul Meu și faceți [cuvintele acestui legământ], conform cu tot ce vă poruncesc: atunci veți fi poporul Meu, și Eu voi fi Dumnezeuul vostru” (Ieremia 11:3,4 engl.KJV).

„Hristos are o biserică în fiecare secol.” — *Comentarii Biblice* [E.G.White] ale Noului Testament, vol. 6. pg. 1079 (engl), (rom.paragrafele referitoare la Rom.11:4-6).

Recomandare pentru studiu: *Mărturii*, vol. 3, pg. 428-433 (engl.) (rom. cap. 35, „Autoritatea bisericii”).

Duminică

27 martie

1. BISERICA LUI DUMNEZEU – CEI CREDINCIOȘI

a. **Ce a avut Dumnezeu în fiecare secol, și cum îi numește El? Faptele Apostolilor 2:47; Ieremia 7:23; Romani 9:26. Care este dovada iubirii noastre pentru Dumnezeu? Ioan 14:15.**

„Dumnezeu are o biserică în fiecare generație. Ascultarea de poruncile lui Dumnezeu ne dă un drept la privilegiile bisericii acesteia... Dacă ne conformăm condițiilor pe care le-a pus Dumnezeu, ne vom face sigură alegerea noastră la mântuire. Ascultarea perfectă de poruncile Sale este dovada că Îl iubim pe Dumnezeu.” — *The Review and Herald*, 17 iulie 1900.

„De la început, suflete credincioase au constituit biserica de pe pământ. În fiecare secol Dumnezeu a avut străjerii Săi, care au dat o mărturie credincioasă generației în care au trăit.” — *Istoria faptelor apostolilor*, pg. 11 (engl.) (rom. cap. 1, „Scopul lui Dumnezeu pentru biserica Sa”).

b. **Deși biserica de pe pământ a părut întotdeauna imperfectă, cum o privește Dumnezeu? Exodul 19:5 (engl. „îmi veți fi o comoară deosebită mai presus decât toate popoarele”); 1 Petru 2:9 (engl. „... o națiune sfântă, un popor deosebit (aparte)”).**

„Slabă și plină de defecte, cum poate părea ea, biserica este obiectul asupra căruia Dumnezeu își revarsă într-un sens special considerația Sa supremă. Ea este scena harului Său, în care El se desfată să reveleze puterea Sa de a transforma inimi.” — *Ibid.*, pg. 12 (engl.)(rom. cap. 1, „Scopul lui Dumnezeu pentru biserica Sa”).

Darul Sabatului întâi pentru o capelă în Kolomyia, Ucraina

2. BISERICA LUI DUMNEZEU ÎNAINTE DE POTOP

- a. **Între descendenții lui Adam, cine a menținut închinarea la adevăratul Dumnezeu? Geneza 4:25, 26.**

„Lui Adam i-a fost dat un alt fiu, care să fie moștenitorul promisiunii cerești, moștenitorul dreptului spiritual de întâi născut. Numele Set, dat acestui fiu, însemna ‚dat’ sau ‚compensație;’ ‚pentru că’, a spus mama, ‚Dumnezeu mi-a dat o altă sămânță în locul lui Abel, pe care l-a ucis Cain’ (Geneza 4:25). Set era de o statură mai nobilă decât Cain sau Abel, și îi semăna lui Adam mai mult decât ceilalți fii ai săi. El era o persoană demnă, călcând pe urmele lui Abel. Totuși nu a moștenit mai multă bunătate naturală decât Cain. ... În timp ce Adam a fost creat fără păcat, după asemănarea lui Dumnezeu, Set, asemenea lui Cain, a moștenit natura căzută a părinților săi. Însă el a primit de asemenea cunoștința despre Mântuitorul și instruire în neprihănire. Prin harul divin el l-a slujit și onorat pe Dumnezeu; și el a lucrat, la fel cum ar fi făcut Abel, dacă ar fi trăit, pentru a întoarce mințile oamenilor păcătoși spre adorarea și ascultarea de Creatorul lor...

Cei credincioși se închinaseră lui Dumnezeu mai înainte; însă pe măsură ce numărul oamenilor a crescut, deosebirea dintre cele două clase a devenit mai însemnată. Era o mărturisire pe față a loialității față de Dumnezeu din partea unora, la fel cum din partea celorlalți era dispreț și neascultare.” — *Patriarhi și profeți*, pg. 80 (engl.)(rom. cap. 6, „Set și Enoh”).

- b. **Urmând exemplul lui Abel, ce speranță nutreau descendenții lui Set? Evrei 11:13, 16. Ce este adesea necesar pentru a păstra credința copiilor lui Dumnezeu? 2 Corinteni 6:17, 18.**

„Abel a dus o viață de păstor, locuind în corturi sau colibe, iar descendenții lui Set au urmat același curs, socotindu-se ‚străini și peregrini pe pământ,’ căutând ‚o patrie mai bună, adică, una cerească’ (Evrei 11:13, 16).

Pentru un timp cele două clase au rămas separate. Rasa lui Cain, extinzându-se din locul primei lor așezări, s-a răspândit în câmpiile și văile în care locuiseră copiii lui Set; și, aceștia din urmă, pentru a scăpa de influența lor contaminatoare, s-au retras în munți, și și-au făcut acolo căminul lor. Atât timp cât a continuat această despărțire, ei au menținut închinarea lui Dumnezeu în puritatea ei.” — *Ibid.*, pg. 81 (engl.)(rom. cap. 6, „Set și Enoh”).

3. BISERICA LUI DUMNEZEU DUPĂ POTOP

- a. Care dintre cei trei fii ai lui Noe a menținut închinarea la adevărul Dumnezeu? Geneza 9:18-27. După ce idolatria a devenit din nou larg răspândită, cine a fost chemat să păstreze principiul adevăratei religii în linia genealogică a lui Sem? Geneza 12:1-3.

„După dispersarea de la Babel, idolatria a început din nou să devină aproape universală, și Domnul a lăsat în cele din urmă pe călcătorii împietriți ai legii Sale să își urmeze căile lor rele, în timp ce l-a ales pe Avraam, din descendenții lui Sem, și l-a făcut păzitorul legii Sale pentru generațiile viitoare. Avraam crescuse în mijlocul superstiției și păgânismului. Chiar casa tatălui său, prin care se păstrase cunoștința despre Dumnezeu, se supunea influențelor seducătoare care îi înconjurau, și ei ‚slujeau altor dumnezei’ decât lui Iehova. Însă credința adevărată nu avea să se stingă. Dumnezeu a păstrat întotdeauna o rămășiță care să Îi slujească. Adam, Set, Enoh, Metusala, Noe, Sem, într-o succesiune neîntreruptă, păstrasera din secol în secol descoperirile prețioase ale voii Sale. Fiul lui Terah a devenit moștenitorul acestei încredere sfinte. Idolatria îl ademenea din fiecare parte, dar în zadar. Credincios între cei necredincioși, necorupt de apostazia predominantă, el a aderat cu statornicie la închinarea adevăratului Dumnezeu. ‚Domnul este aproape de toți cei ce-L cheamă, lângă toți cei ce-L cheamă cu toată inima’ (Psalmul 145:18). El a comunicat voia Sa lui Avraam și i-a dat o cunoaștere clară a cerințelor legii Sale și a mântuirii care urma să fie îndeplinită prin Hristos.” — *Patriarhi și profeți*, pg. 125 (engl.) (rom. cap. 11, „Chemarea lui Avraam”).

- b. Ce națiune din linia genealogică a lui Avraam a devenit biserica lui Dumnezeu timp de multe secole până la venirea lui Isus Hristos? Exodul 3:10; Deuteronom 7:6-8; 14:2; Faptele Apostolilor 7:38.

„Dumnezeu a ales pe Israel să descopere oamenilor caracterul Său. El a dorit ca ei [n.tr. israeliții] să fie fântâni de mântuire în lume. Lor le-au fost încredințate oracolele cerului, descoperirea voii lui Dumnezeu. În zilele timpurii ale Israelului, națiunile pământului pierduseră, prin practici corupte, cunoștința de Dumnezeu... Totuși, în mila Sa, Dumnezeu nu le-a curmat existența. El a intenționat să le dea o ocazie de a se familiariza din nou cu El prin poporul Său ales.” — *Istoria faptelor apostolilor*, pg. 14 (engl.) (rom. cap. 1, „Scopul lui Dumnezeu cu biserica Sa”).

Darul Sabatului întâi pentru o capelă în Kolomyia, Ucraina

4. BISERICA LUI DUMNEZEU ÎN NOUL TESTAMENT

- a. **Din cauza apostaziei și a faptului că L-au respins pe Hristos, ce judecată a pronunțat Dumnezeu împotriva bisericii iudaice? Matei 21:42-45; 23:37, 38.**

„Prin necredință și respingerea scopului cerului pentru ea, națiunea lui Israel își pierduse legătura cu Dumnezeu.” — *Istoria faptelor apostolilor*, pg. 377 (engl.) (rom. cap. 35, „Mântuirea pentru evrei”).

„Însă Israel ca națiune se depărtase de Dumnezeu. Ramurile firești ale măslinului fuseseră rupte. Privind pentru ultima oară asupra interiorului templului, Isus a spus cu emoție plină de tristețe: ‚Iată că vi se lasă casa pustie’ (Matei 23:28)... Până aici El numise templul casa Tatălui Său; însă acum, când Fiul lui Dumnezeu urma să iasă dintre aceste ziduri, prezența lui Dumnezeu urma să fie retrasă pentru totdeauna din templul construit pentru slava Sa.” — *Hristos, Lumina lumii*, pg. 620 (engl.) (rom. cap. 67, „Vaiuri pentru farisei”).

- b. **Ce adevăr important putem învăța din faptul că biserica iudaică a fost respinsă? 2 Cronici 15:2; Ieremia 18:7-10.**

„În Cuvântul lui Dumnezeu nu există nici o alegere necondiționată — odată în har, totdeauna în har.” — *Credința prin care trăiesc*, pg. 157 (engl.) (rom. cap. pentru 31 mai).

„Promisiunile lui Dumnezeu sunt toate făcute în baza unor condiții.” — *Credința și faptele*, pg. 47 (engl.) (rom. cap. 5, „Credința și faptele”).

„Când o biserică se dovedește necredincioasă lucrării Domnului, oricare ar fi poziția lor, oricât de înaltă și sfântă chemarea lor, Domnul nu mai poate lucra cu ei. Alții sunt aleși atunci să poarte responsabilități importante.” — *The Upward Look*, pg. 131.

- c. **Ce biserică a fost ridicată în locul bisericii iudaice? 1 Petru 2:5-10; Romani 11:20-22; Faptele Apostolilor 11:26.**

„Ca popor, evreii eșuaseră în îndeplinirea scopului lui Dumnezeu, și via a fost luată de la ei. Privilegiile de care abuzaseră ei, lucrarea pe care o neglija-seră, a fost încredințată altora.” — *Parabolele Domnului*, pg. 296 (engl.) (rom. cap. 23, „Via Domnului”).

5. PĂGÂNISMUL A CORUPT BISERICA

a. După moartea apostolilor, ce eveniment trist a experimentat biserica declarată creștină? 2 Tesaloniceni 2:3-8.

„Acest compromis între păgânism și creștinism a avut ca rezultat dezvoltarea ‚omului fărădelegii’ prezis în profeție ca împotrivindu-se lui Dumnezeu și înălțându-se împotriva Lui. Acel sistem uriaș de religie falsă este o capodoperă a puterii lui Satan—un monument al eforturilor lui de a se așeza pe tron pentru a governa pământul conform voinței sale.” —*Marea Luptă*, pg. 50 (engl.) (rom. cap. 3, „O epocă de întuneric spiritual”).

b. Cum a avut Satan succes în coruperea bisericii? Iacov 4:4; 1 Ioan 2:15; Amos 3:3.

„Marele vrăjmaș a încercat acum din nou să câștige prin șiretlic ceea ce nu reușise să își asigure prin forță. Persecuția a încetat, și în locul acesteia au fost aranjate momelile periculoase ale prosperității vremelnice și onoarei lumești. Idolatrii... au pretins că îl acceptă pe Isus ca Fiu al lui Dumnezeu ..., însă nu aveau nici o convingere despre păcat și nu simțeau nici o nevoie de căință sau de o schimbare a inimii...

Majoritatea creștinilor au consimțit în cele din urmă să coboare standardul lor, și s-a format o unire între creștinism și păgânism... Doctrine nesănătoase, ritualuri superstițioase, și ceremonii idolatre au fost incorporate în credința și închinarea lor. În măsura în care urmașii lui Hristos s-au unit cu idolatrii, religia creștină a devenit coruptă, și biserica și-a pierdut puritatea și puterea ei.” —*Ibid.*, pg. 42, 43 (engl.) (rom. cap. 2, „Persecuția în primele secole”).

Vineri

1 aprilie

ÎNTREBĂRI RECAPITULATIVE PERSONALE

1. Dintr-o perspectivă biblică, din ce este compusă biserica lui Dumnezeu pe pământ?
2. Deși, atât Set cât și Cain, aveau naturi păcătoase, ce l-a făcut pe Set să fie diferit?
3. Cum a fost credința lui Avraam o binecuvântare pentru cei din jurul lui?
4. Cum este biserica organizată a lui Dumnezeu în pericol de a-și pierde legătura cu El?
5. Cum ar fi putut biserica să evite apostazia și corupția?

Darul Sabatului întăi pentru o capelă în Kolomyia, Ucraina

Biserica lui Dumnezeu în ultimele zile

„Și balaurul mâniat pe femeie s-a dus să facă război cu rămășița seminției ei, care păzesc poruncile lui Dumnezeu și țin mărturia lui Isus Hristos” (Apocalipsa 12:17).

„Deși Legea lui Dumnezeu va fi făcută fără valoare aproape în mod universal în lume, va exista o rămășiță de neprihăniți care vor fi ascultători de cerințele lui Dumnezeu.” — *The Signs of the Times*, 22 aprilie 1889.

Recomandare pentru studiu: *Mărturii pentru predicatori*, pg. 45-62 (engl.) (rom. cap. 1, subcap. „O biserică vie” - „Scrisoarea”)

Duminică

3 aprilie

1. BISERICA DIN TIMPUL REFORMEI

a. Cum privește Dumnezeu unirea creștinismului cu păgânismul? Exodul 20:4,5; Ezechiel 23:37.

„Relația strânsă și sfântă dintre Dumnezeu și poporul Său este reprezentată prin imaginea căsătoriei. Idolatria fiind adulter spiritual, neplăcerea lui Dumnezeu față de aceasta este în mod adecvat numită gelozie.” — *Patriarhi și profeți*, pg. 306 (engl.) (rom. cap. 27, „Legea dată lui Israel”).

b. Când conducerea bisericii apostate nu s-a căit (Apocalipsa 2:21), ce principiu au urmat membrii credincioși? 2 Corinteni 6:17; Luca 6:22.

„Când reformatorii au predicat cuvântul lui Dumnezeu, ei nu aveau gândul de a se separa de bisericile întemeiate; însă conducătorii religioși nu doreau să tolereze lumina, și cei care au purtat-o au fost siliți să caute alte persoane, care tânjeau după adevăr.” — *Hristos, Lumina lumii*, pg. 232 (engl.) (rom. cap. 23, „Împărăția lui Dumnezeu s-a apropiat”).

„După un lung conflict sever, cei credincioși, puțini la număr, s-au decis să rupă orice legătură cu biserica apostată, dacă aceasta refuza să se elibereze de falsitate și idolatrie. Ei au văzut că despărțirea era o necesitate absolută, dacă doreau să asculte de Cuvântul lui Dumnezeu.” — *Marea luptă*, pg. 45 (engl.) (rom. cap. 2, „Persecuția din primele secole”).

2 BISERICA DIN TIMPUL REFORMEI (CONTINUARE)

- a. **Cum a tratat biserica apostată pe reformatorii care au refuzat să îi susțină practicile corupte? Apocalipsa 12:13, 15. Pentru cât timp a continuat acest tratament? Versetele 6, 14.**

„În secolul al șaselea papalitatea ajunsese puternic consolidată. Sediul puterii ei era stabilit în orașul imperial și episcopul Romei a fost declarat cap peste întreaga biserică. Păgânismul cedase locul papalității. Balaurul dăduse fiarei ‚puterea lui, scaunul lui de domnie și mare autoritate’ (Apocalipsa 13:2). Atunci au început cei 1260 de ani de asuprire papală prezisă în profețiile din Daniel și Apocalipsa. Daniel 7:25; Apocalipsa 13:5-7. Creștinii au fost siliți să aleagă între a renunța la integritatea lor și a accepta ceremoniile și închinarea papală, sau să-și petreacă vieța în închisori sau a suferi moartea pe bancul de tortură, pe eșafod sau sub toporul călăului. Atunci s-au împlinit cuvintele lui Isus: ‚Veți fi dați în mâinile lor până și de părinții, frații, rudele și prietenii voștri; și vor omorî pe mulți dintre voi. Veți fi urâți de toți din pricina Numelui Meu.’ (Luca 21:16, 17). Persecuția s-a deschis asupra celor credincioși cu o furie chiar mai mare decât înainte, și lumea a devenit un vast câmp de luptă. Timp de sute de ani, biserica lui Hristos a găsit refugiu în izolare și obscuritate.” — *Marea luptă*, pg. 54, 55 (engl.) (rom. cap. 3, „O epocă de întuneric spiritual”).

- b. **Cum a supraviețuit adevărata biserică a lui Dumnezeu persecuțiilor din Evul Întunecat? Apocalipsa 12:16. Ce efect au asemenea încercări asupra credincioșilor? Romani 5:3, 4.**

„Catholicii au continuat să aducă protestanților acuzațiile de erezie și de separare intenționată de adevărata biserică. Însă aceste acuzații se aplică mai degrabă lor. Ei sunt cei care au coborât stindardul lui Hristos și care s-au depărtat de ‚crenința care a fost dată sfinților odată pentru totdeauna’ (Iuda 3).” — *Ibid.*, pg. 51.

„În decursul secolelor de întuneric și apostazie au fost valdenzii care au tăgăduit supremația Romei, care au respins închinarea la icoane ca idolatrie, și care au ținut adevăratul Sabat. Sub cele mai aprige furtuni ale împotrivirii, ei și-au menținut credința...

În spatele fortărețelor semețe ale munților—refugiul celor persecutați și asupriți în toate veacurile—valdenzii au găsit o ascunzătoare. Aici lumina adevărului a fost menținută arzând în mijlocul întunericului Evului Mediu. Aici, timp de o mie de ani, martorii pentru adevăr și-au menținut vechea credință.” — *Ibid.*, pg. 65, 66 (engl.) (rom. cap. 4, „Valdenzii”).

3. BISERICA REFORMEI DEVINE BABILON

- a. Ce a spus Isus că se va întâmpla cu perioada de persecutare a bisericii Reformei și de ce? Matei 24:21, 22.**

„Persecutarea bisericii nu a continuat de-a lungul întregii perioade de 1260 de ani. Dumnezeu în mila Sa pentru poporul Său a scurtat timpul încercării ei de foc... Prin influența Reformei persecuția s-a încheiat înainte de 1798.” — *Marea luptă*, pg. 266, 267. (engl.) (rom. cap. 15, „Biblia și revoluția franceză”).

- b. Ce profeție a început să fie împlinită după încheierea Evului Întunecat, și ce eveniment din cer, care avea legătură cu predicarea evangheliei, a fost anunțat? Apocalipsa 14:6,7.**

„O mare trezire religioasă sub proclamarea apropiatei reveniri a lui Hristos este prezisă în profeția soliei primului înger din Apocalipsa 14. Un înger este văzut zburând ,prin mijlocul cerului, având Evanghelia veșnică pe care să o vestească tuturor celor ce locuiesc pe pământ.’ ... ,Cu o voce tare’ el proclamă solia: ,Temeți-vă de Dumnezeu și dați-I slavă; căci a sosit ceasul judecății Lui: și închinați-vă Celui ce a făcut cerul și pământul, marea și izvoarele apelor’ (Versetele 6, 7).” — *Ibid.*, pg. 355 (engl.) (rom. cap. 20, „O mare trezire religioasă”).

- c. Cum a răspuns biserica Reformei la prima solie îngerească, și cum a afectat aceasta poziția ei în fața lui Dumnezeu? Apocalipsa 14:8.**

„Când bisericile au disprețuit sfatul lui Dumnezeu, respingând solia adventă, Domnul le-a respins. Primul înger a fost urmat de al doilea, care proclama: ,A căzut, a căzut Babilonul, cetatea cea mare, pentru că a făcut toate națiunile să bea din vinul mănii curviei ei’ (Apocalipsa 14:8). Acest mesaj a fost înțeles de adventiști ca un anunț despre decăderea morală a bisericilor, ca urmare a respingerii primei solii. Proclamarea ,A căzut Babilonul’ a fost dată în vara anului 1844, și ca urmare, cam cincizeci de mii de persoane s-au retras din aceste biserici.” — *The Spirit of Prophecy*, vol. 4, pg. 232.

4. BISERICA RĂMĂȘIȚEI

- a. După căderea bisericilor protestante, ce biserică a ridicat Dumnezeu pentru a îndeplini o lucrare specială de restaurare? Isaia 58:8-14.

„[Isaia 61:4; 58:12 citat.] Profetul descrie aici un popor care, într-un timp de îndepărtare generală de adevăr și neprihănire, încearcă să restaureze principiile care sunt la temelia împărăției lui Dumnezeu. Ei sunt reparatori ai unei spărturi care a fost făcută în Legea lui Dumnezeu—zidul care a fost pus în jurul celor aleși ai Săi pentru protecția lor, iar ascultarea de principiile ei de dreptate, adevăr și puritate trebuie să fie siguranța lor perpetuă.” — *Profeți și regi*, pg. 677, 678 (engl.) (rom. cap. 57, „Reforma”).

„[Isaia 58:12 citat]. Profetul se referă aici la spărtura făcută în legea lui Dumnezeu prin desființarea Sabatului poruncii a patra. Acest precept a fost distrus de omul fărădelegii; și lumea pretins creștină a acceptat o zi care a fost pusă în locul Sabatului sfințit de Domnul. Vom fi noi din numărul celor care repară spărtura făcută în legea lui Dumnezeu? Sau vom fi din numărul celor care primesc semnul fiarei, respectând instituția omenească în locul celei divine, hrănind astfel copilul papalității?” — *The Signs of the Times*, 28 februarie 1878.

- b. Ce profeție din cartea Apocalipsei reprezintă o paralelă la Isaia 58:8-14? Apocalipsa 14:9-12.

„Dumnezeu a chemat biserica Sa din ziua de astăzi, la fel cum a chemat pe Israelul din vechime, să stea ca o lumină pe pământ. Prin marea pană a adevărului, soliile primului, celui de-al doilea și celui de-al treilea înger, El i-a separat de biserici și de lume pentru a-i aduce într-o relație de apropiere sfântă cu El. El i-a făcut depozitarii legii Sale și le-a încredințat marile adevăruri ale profeției pentru acest timp. Asemenea oracolelor sfinte încredințate Israelului din vechime, acestea sunt o datorie sacră încredințată pentru a fi comunicată lumii. Cei trei îngeri din Apocalipsa 14 reprezintă poporul care acceptă lumina soliilor lui Dumnezeu și merg ca agenți ai Săi... Nici unui lucru nu trebuie să i se permită să împiedice această lucrare. Ea este lucrarea de cea mai mare importanță pentru acest timp; ea trebuie să aibă o influență la fel de vastă ca veșnicia. Iubirea pe care a manifestat-o Isus pentru sufletele oamenilor în jertfa pe care a făcut-o pentru mântuirea lor, îi va mâna pe toți urmașii Săi.” — *Mărturii*, vol. 5, pg. 455, 456 (engl.) (rom. cap. 52, „Biserica, Lumina lumii”).

5. TRĂSĂTURI DISTINCTIVE ALE BISERICII RĂMĂȘIȚEI

- a. Cum îi numește Biblia pe cei care îndeplinesc lucrarea de restaurare profețită, și care predică soliile celor trei îngeri? Apocalipsa 12:17 (partea din mijloc).

„În timpul sfârșitului fiecare instituție divină trebuie să fie restaurată. Spărtura făcută în lege la timpul când Sabatul a fost schimbat de către om, trebuie să fie reparată. Poporul rămășiței lui Dumnezeu, stând înaintea lumii ca reformatori, trebuie să arate că legea lui Dumnezeu este temelia tuturor reformelor durabile și că Sabatul poruncii a patra trebuie să stea ca memorial al creațiunii, o aducere-aminte constantă despre puterea lui Dumnezeu. În linii clare, distincte, ei trebuie să prezinte necesitatea ascultării de toate preceptele Decalogului. Constrânși de iubirea lui Hristos, ei trebuie să coopereze cu El în reconstruirea locurilor dărâmate. Ei trebuie să fie reparatori ai spărturii, cei ce restaurează cărările și fac țara cu putință de locuit.” — *Profeți și regi*, pg. 678 (engl.) (rom. cap. 57, „Reforma”).

- b. Care sunt cele mai importante două caracteristici distincte ale poporului rămășiței lui Dumnezeu în aceste ultime zile? Apocalipsa 12:17 (ultima parte).

„[Apocalipsa 12:17 citat.] Această profeție indică în mod clar faptul că biserica rămășiței îl va recunoaște pe Dumnezeu în legea Sa și va avea darul profetic. Ascultarea de legea lui Dumnezeu și spiritul profeției au distins întotdeauna adevăratul popor al lui Dumnezeu, și testul se dă de obicei pe manifestări contemporane.” — *Loma Linda Messages*, pg. 33.

ÎNTREBĂRI RECAPITULATIVE PERSONALE

1. Chiar fiind creștini, cum putem să ne facem vinovați de adulter spiritual?
2. Când este greșit, și când este drept să te desparți de biserica organizată a lui Dumnezeu?
3. În timpul Evului Întunecat, cine s-a despărțit de adevărata biserică? Explicați răspunsul dumneavoastră.
4. Explicați ce înseamnă să fii reparator al spărturii din legea lui Dumnezeu.
5. Numiți câteva dintre semnele distincte ale bisericii rămășiței din ultimele zile.

Scopul lui Dumnezeu pentru biserica Sa

„Să pun în lumină înaintea tuturor care este isprăvnicia acestei taine... Ca domniile și stăpânirile din locurile cerești să cunoască azi, prin Biserică, înțelepciunea nespus de felurită a lui Dumnezeu, după planul veșnic pe care l-a făcut în Hristos Isus, Domnul nostru” (Efeseni 3:9-11).

„Biserica este depozitara bogățiilor harului lui Hristos; și prin biserică se va manifesta în cele din urmă... descoperirea finală și deplină a iubirii lui Dumnezeu.” — *Istoria faptelor apostolilor*, pg. 9 (engl.) (rom. cap. 1, „Scopul lui Dumnezeu pentru biserica Sa”).

Recomandare pentru studiu: *Istoria faptelor apostolilor*, pg. 9-16 (engl.) (rom. cap. 1, „Scopul lui Dumnezeu pentru biserica Sa”).

Duminică

10 aprilie

1. CREAT DUPĂ CHIPUL LUI DUMNEZEU

a. Ce a spus Dumnezeu referitor la crearea omenirii, și cui i-a spus El acest lucru? Geneza 1:26, 27.

„După ce a fost creat pământul, și animalele de pe el, Tatăl și Fiul și-au îndeplinit scopul, pe care îl plănuiseră înainte de căderea lui Satan, de a face om după asemănarea lor. Ei lucraseră împreună la crearea pământului și a fiecărei vietăți de pe el. Și acum Dumnezeu i-a spus Fiului Său, „Să facem om după chipul nostru” (Geneza 1:26).” — *Lift Him Up*, pg. 47.

b. Ce înseamnă să fii creat după chipul lui Dumnezeu? Eclesiastul 7:29.

„Dumnezeu l-a făcut pe om drept; El i-a dat trăsături nobile de caracter, fără predispoziție spre rău. El l-a înzestrat cu puteri intelectuale înalte.” — *Patriarhi și profeți*, pg. 49 (engl.) (rom. cap. 2, „Creațiunea”).

„Afecțiunile [omului] erau pure; apetitul și pasiunile sale erau sub controlul rațiunii.” — *Ibid.*, pg. 45 (engl.) (rom. cap. 2, „Creațiunea”).

2. SLAVA LUI DUMNEZEU

a. Pentru ce scop a creat Dumnezeu omenirea? Isaia 43:7.

„Mai presus de toate ordinele inferioare de existență, Dumnezeu a intenționat ca omul, lucrarea de încoronare a creațiunii Sale, să exprime gândul Său și să reveleze gloria Sa. Însă omul nu trebuie să se înalțe pe sine ca Dumnezeu.” — *Mărturii*, vol. 8, pg. 264 (engl.) (rom. cap. 43, „Un Dumnezeu personal a creat omul”).

„Când Adam a ieșit din mâna Creatorului Său, el purta, în natura sa fizică, mentală și spirituală, o asemănare cu Creatorul Său. ‚Dumnezeu l-a creat pe om după chipul Său’ (Geneza 1:27), și scopul Său a fost ca omul să reflecte chipul Său cu atât mai deplin, cu cât trăia mai mult—să reflecte mai amplu slava Creatorului.” — *Educația*, pg. 15 (engl.) (rom. cap. 1, „Sursa și scopul adevăratei educații”).

b. Cum a definit inspirația slava lui Dumnezeu? Exodul 33:18, 19; 34:5-7.

„Slava lui Dumnezeu este caracterul Său. În timp ce Moise era pe munte, mijlocind serios pe lângă Dumnezeu, El s-a rugat: ‚Te rog, arată-mi slava Ta.’ Ca răspuns, Dumnezeu a spus: ‚Voi face să treacă pe dinaintea ta toată frumusețea Mea și voi chema Numele Domnului înaintea Ta; ‚Eu Mă îndur de cine vreau să Mă îndur și am milă de cine vreau să am milă’ (Exodul 33:18, 19).

„Slava lui Dumnezeu—caracterul Său—a fost apoi descoperit: [Exodul 34:6, 7 citat].” — *The Signs of the Times*, 3 septembrie 1902.

c. Din ce se formează caracterul nostru? Isaia 55:7-9; Eclesiastul 8:5; 2 Corinteni 10:5.

„Dacă gândurile sunt greșite, sentimentele vor fi greșite, și gândurile și sentimentele combinate formează caracterul moral. Când hotărăști, creștin fiind, că nu ți se cere să îți controlezi gândurile și sentimentele, ești adus sub influența îngerilor răi și inviți prezența și controlul lor.” — *Mărturii*, vol. 5, pg. 310 (engl.) (rom. cap. 33, „Caracterul păcătos al murmurării”).

„Nu uitați niciodată că gândurile realizează acțiuni. Acțiuni repetate formează obiceiuri, și obiceiurile formează caracterul.” — *The Upward Look*, pg. 89.

3. SCOPUL LUI DUMNEZEU ZĂDĂRNICIT

a. Referitor la ce punct i-a ispitit șarpele pe primii noștri părinți și i-a adus sub stăpânirea păcatului? Geneza 3:3-6

„Una dintre cele mai puternice ispite pe care le are de înfruntat omul este cea legată de apetit...”

De la prima ocazie când omenirea a cedat în fața apetitului, ea a devenit din ce în ce mai îngăduitoare de sine, până când sănătatea a fost sacrificată pe altarul poftei. Locuitorii lumii antediluviene erau necumpătați în mâncare și băutură. Ei consumau alimente cu carne, deși la acel moment Dumnezeu nu le dăduse permisiunea de a mânca hrană ce provenea de la animale. Ei au mâncat și au băut până ce îngăduirea apetitului lor depravat nu a cunoscut nici o limită, și au devenit atât de corupți încât Dumnezeu nu a putut să îi mai suporte. Paharul nelegiurii lor era plin, și El a curățat pământul de poluarea sa morală printr-un potop.” — *Sfaturi pentru sănătate*, pg. 108, 109 (engl.) (cap. 50, „Relația dintre dietă, moralitate și sănătate”).

b. Cât succes a avut Satan în încercarea de a-i face pe oameni să păcătuiască? Geneza 6:5; Romani 3:10-12, 18. Care era scopul său?

„Scopul lui Satan era de a crea o separare veșnică între Dumnezeu și om.” — *Hristos, Lumina lumii*, pg. 25 (engl.) (rom. cap. 1, „Dumnezeu cu noi”).

„Omul a fost inițial înzestrat cu puteri nobile și o minte bine echilibrată. Ființa sa era perfectă și în armonie cu Dumnezeu. Gândurile sale erau pure, scopurile sale sfinte. Însă prin neascultare, puterile sale au fost pervertite, și egoismul a luat locul iubirii. Natura sa a devenit atât de slăbită prin călcarea legii, încât era imposibil pentru el, în propria sa putere, să se împotrivescă puterii răului. El a fost făcut de către Satan rob, și ar fi rămas pentru totdeauna așa, dacă Dumnezeu nu s-ar fi interpus în mod special. A fost scopul ispititorului să zădărnicească planul lui Dumnezeu în creațiune, și să umple pământul cu necaz și pustiire. Și el urma să indice spre toate aceste rele ca fiind rezultatul lucrării lui Dumnezeu de a-l crea pe om.” — *Calea către Hristos*, pg. 17 (engl.) (rom. cap. 2, „Nevoia păcătosului de Hristos”).

„Prin păcat asemănarea divină a fost redusă și aproape ștearsă cu totul. Puterile fizice ale omului au fost slăbite, capacitățile sale mentale au fost împuținate, viziunea sa spirituală a devenit neclară. El devenise supus morții.” — *Educația*, pg. 15 (rom. cap. 1, „Sursa și scopul adevăratei educații”).

4. RESTAURÂND CHIPUL PIERDUT

a. După ce Satan a avut succes în a distruge chipul lui Dumnezeu din omenire, ce plan a fost imediat pus în aplicare? Geneza 3:15.

„Satan i-a condus pe oameni la păcat, și planul de răscumpărare a fost pus în aplicare. Timp de patru mii de ani, Hristos a lucrat pentru înălțarea omului, și Satan pentru ruina și degradarea lui.” — *Hristos, Lumina lumii*, pg. 759 (engl.) (rom. cap. 79, „S-a sfârșit”).

„[Geneza 3:15 citat.] Aici era prima promisiune despre un Mântuitor care urma să stea pe câmpul de bătălie pentru a contesta puterea lui Satan și a birui împotriva lui.” — *Solii alese*, vol. 2, pg. 106 (engl.) (rom. cap. „Soliile celor trei îngeri în cadrul lor mai larg”).

b. Ce scop a intenționat Dumnezeu să realizeze prin planul de mântuire? Romani 8:29; 2 Corinteni 3:18.

„Omenirea nu a fost lăsată fără speranță. Prin infinită dragoste și milă fusese făcut planul de mântuire și a fost acordată o viață de probă. A restaura în om chipul Creatorului său, a-l aduce înapoi la perfecțiunea în care a fost creat, a promova dezvoltarea trupului, a minții, a sufletului, a realiza scopul divin în crearea omului—aceasta urma să fie lucrarea de răscumpărare. Acesta este scopul educației, marele obiectiv al vieții.” — *Educația*, pg. 15, 16 (engl.) (rom. cap. 1, „Sursa și scopul adevăratei educații”).

c. Care dintre cele trei persoane ale Dumnezeirii a venit în această lume pentru a restaura în ființele umane chipul lui Dumnezeu? Ioan 1:18; Luca 19:10.

„Satan jubila că reușise să degradeze chipul lui Dumnezeu în omenire. Atunci Isus a venit să restaureze în om chipul Creatorului său. Nimeni în afară de Hristos nu poate modela din nou caracterul care a fost ruinat de păcat. El a venit să alunge demonii care controlaseră voința. El a venit să ne înalțe din praf, să remodeleze caracterul deformat, făcându-l după modelul caracterului Său divin, și să îl înfrumusețeze cu slava Sa proprie.” — *Harul uimitor al lui Dumnezeu*, pg. 11 (engl.) (rom. cap. „La timpul stabilit de Dumnezeu”).

„Deși chipul moral al lui Dumnezeu a fost aproape șters de păcatul lui Adam, prin meritele și puterea lui Isus el poate fi reînnoit. Omul poate sta cu chipul moral al lui Dumnezeu în caracterul său; pentru că Isus i-l va da.” — *Ibid.*, pg. 246 (engl.) (rom. cap. „După chipul lui Dumnezeu”).

5. MANIFESTAREA FINALĂ A CARACTERULUI LUI DUMNEZEU

- a. Care este ultimul scop al lui Dumnezeu pentru biserica Sa? Efeseni 3:8-11.

„De la început a fost planul lui Dumnezeu ca prin biserica Sa să se reflecte către lume plinătatea și suficiența Sa. Membrii bisericii... trebuie să prezinte slava Sa.” — *Istoria faptelor apostolilor*, pg. 9 (engl.) (rom. cap. 1, „Scopul lui Dumnezeu pentru biserica Sa”).

- b. Care trebuie să fie starea bisericii lui Dumnezeu pentru a reflecta plinătatea și chipul Său înaintea lumii? Efeseni 5:27; Ioan 13:34, 35. Ce se va întâmpla odată ce se ajunge la această stare? Marcu 4:29.

„Acum, când Marele nostru Preot face ispășire pentru noi, ar trebui să căutăm să fim desăvârșiți în Hristos. Mântuitorul nostru nu a putut fi făcut să cedeze puterii ispitei nici măcar printr-un gând. Satan găsește în inimile ome-nești câte un punct unde poate să prindă teren; vreo dorință păcătoasă este nutrită, prin intermediul căreia ispitele sale își manifestă puterea. Însă Hristos a spus despre Sine Însuși: ‚Vine Stăpânitorul lumii acesteia, dar nu are nimic în Mine’ (Ioan 14:30) ... Aceasta este starea în care trebuie să fie găsiți cei care vor sta în timpul de strâmtorare.” — *Marea luptă*, pg. 623 (engl.) (rom. cap. 39, „Timpul de strâmtorare”).

„Hristos așteaptă cu o dorință arzătoare să Se manifeste în cei care compun biserica Sa. Când caracterul lui Hristos va fi în mod desăvârșit reprodus în poporul Său, atunci El va veni să îi pretindă ca ai Săi.” — *Parabolele Domnului*, pg. 69 (engl.) (rom. cap. 3, „Întâi un fir verde, apoi spic”).

ÎNTREBĂRI RECAPITULATIVE PERSONALE

1. A creat Dumnezeu Tatăl totul singur? Explicați.
2. Care a fost natura lui Adam când a fost creat, și ce era el capabil să își formeze?
3. Cum a reușit Satan să zădărnicească planul pe care l-a avut Dumnezeu în crearea omenirii?
4. Care este obiectivul principal al planului de mântuire?
5. Care este motivul pentru care Isus nu a revenit încă?

Sabat, 23 aprilie 2016

Dar pentru lucrarea medicală de la Sanatoriul Eden, Breaza

Lubiți frați în Domnul Hristos din întreaga țară, vă salutăm cu 1 Tesaloniceni 5:23.

„Lucrarea de sanatoriu este unul dintre cele mai pline de succes mijloace de evanghelizare a tuturor categoriilor de oameni. Sanatoriile noastre sunt mâna dreaptă a Evangheliei, deschizând drumuri prin care vestea bună a vindecării prin Hristos poate fi dată omenirii aflate în suferință. În aceste instituții bolnavii pot fi învățați cum să-și încredințeze cazurile în mâinile Marelui Medic, care va coopera cu eforturile lor serioase de recăștigare a sănătății, aducându-le vindecare sufletească, nu numai vindecare fizică.” — *Sfaturi pentru sănătate*, pg. 328.

„Nu ne dăm seama cu ce neliniște vin pacienții la sanatoriu, toți dorind ajutor, dar unii păstrând o undă de îndoială și de neîncredere, în timp ce alții sunt mai încrezători că vor fi alinați... Acei care vin la acest spital vin pentru că au nevoie de ajutor și astfel, indiferent de poziția lor socială, recunosc faptul că nu se pot ajuta pe ei înșiși.” — *Sfaturi pentru sănătate*, pg. 333.

Lucrarea misionară din sanatorii reprezintă în zilele noastre cel mai eficient mijloc de a avea acces la inimile oamenilor. Pacienții vin aici cu probleme de sănătate și majoritatea sunt sensibilizați de cuvântul adevărului rostit în cadrul serviciilor divine. În perioada celor două săptămâni de internare ei au posibilitatea să participe, împreună cu personalul nostru la orele de rugăciune și de laudă, să cunoască credința noastră, dar și să descopere religia practică, așa cum, prin harul lui Dumnezeu, reușesc să le-o prezinte angajații instituției.

Am vrea să valorificăm aceste ocazii și să păstrăm deschisă permanent ușa pentru vestirea soliei de la Eden, dar știm că toate domeniile de activitate se confruntă în ultimii ani cu o criză fără precedent.

Pentru a veni în întâmpinarea nevoilor celor în suferință și ale căror suflete au nevoie urgentă de a-L cunoaște pe Isus, Marele Medic, s-a încercat anul acesta o scădere a prețurilor de tratament, deși costul zilnic de internare cu toate serviciile incluse era deja sub prețul altor instituții de spitalizare din țara noastră. Cu toate acestea, cheltuielile pentru asigurarea confortului și tratarea pacienților sunt din ce în ce mai ridicate în condițiile în care în ultimii 6 ani prețul energiei electrice a crescut cu 7 %, cel al gazelor naturale cu 33 %, cel al combustibilului cu 59 %, iar alte utilități (apă, canalizare, salubritate) ajungând la creșteri de până la 120 %.

Experiențele minunate pe care le au cu Dumnezeu în fiecare serie de tratamente la patul pacientului a motivat de mai multe ori personalul care lucrează în instituție să ofere o parte din din salariul lor (și așa destul de mic) sub formă de donații sau împrumut pentru ca instituția să nu rămână restantă la plata facturilor. Cu toate acestea, experiența lor cu Dumnezeu le-a oferit satisfacții deosebite.

Lubiți frați, astăzi avem ocazia să fim conlucrători cu Dumnezeu și cu cei care lucrează la centrul de sănătate Eden. Putem, prin darurile noastre, să sprijinim lucrarea misionară medicală a acestei instituții.

Fie ca Domnul să binecuvânteze pe toți cei care au pe inimă și doresc să sprijine această importantă lucrare. 1 Tesaloniceni 5:25-28.

Frații voștri din Comitetul de Conducere al Uniunii Române

Misiunea Bisericii

„Și [Isus] le-a zis [ucenicilor]: Mergeți în toată lumea și propovăduiți Evanghelia la orice făptură” (Marcu 16:15).

„Biserica este agentul desemnat de Dumnezeu pentru mântuirea oamenilor. Ea a fost organizată pentru slujire, și misiunea ei este de a duce Evanghelia la lume.” — *Istoria faptelor apostolilor*, pg. 9 (engl.) (rom. cap. „Scopul lui Dumnezeu pentru biserica Sa”).

Recomandare pentru studiu: *Christian Service*, pg. 7-29.

Duminică

17 aprilie

1. MISIUNEA BISERICII

a. **Ce mare misiune a fost dată bisericii, pentru a cărei realizare era necesară o organizare temeinică? Matei 28:18-20.**

„Misiunea bisericii lui Hristos este de a salva păcătoșii care pier. Ea este aceea de a face cunoscută oamenilor dragostea lui Dumnezeu și de a-i câștiga la Hristos prin eficiența acelei dragoste. Adevărul pentru acest timp trebuie să fie dus în părțile întunecate ale pământului, și această lucrare ar putea să înceapă acasă.” — *Mărturii*, vol. 3, pg. 381 (engl.) (rom. cap. 33, „Zecimi și daruri”).

b. **Care au fost primii pași pe care i-a făcut Hristos pentru organizarea bisericii Sale din Noul Testament? Marcu 3:13, 14. Ce pas suplimentar legat de organizarea bisericii a fost făcut de apostoli pentru înaintarea Evangheliei? Faptele Apostolilor 6:1-6.**

„La hirotonirea celor doisprezece a fost făcut primul pas pentru organizarea bisericii care, după plecarea lui Hristos, trebuia să continue lucrarea Sa pe pământ...”

Prin acești agenți slabi, prin cuvântul și Spiritul Său, [Maiestatea cerului] dorește să așeze mântuirea la îndemâna tuturor.” — *Istoria faptelor apostolilor*, pg. 18 (engl.) (rom. cap. 2, „Instruirea celor doisprezece”).

2. MISIUNEA ÎI INCLUDE PE TOȚI CREDINCIOȘII

- a. Care au fost cele două ocazii când a fost dată misiunea de a duce Evanghelia? Marcu 16:14, 15; Matei 28:16-20; 1 Corinteni 15:6. Ce lecție putem învăța din această acțiune?

„Misiunea fusese dată ucenicilor când Hristos S-a întâlnit cu ei în camera de sus; însă acum trebuia dată la un număr mai mare de persoane. La întâlnirea de pe munte în Galilea, s-au strâns toți credincioșii care au putut fi convocați. Înainte de a muri, Hristos Însuși numise timpul și locul acestei întâlniri...

Aceasta a fost singura întrevvedere pe care a avut-o Isus cu un grup mare de credincioși după învierea Sa. El a venit și le-a vorbit, spunând: ‚Toată puterea îmi este dată în cer și pe pământ’ (Matei 28:18)...

Îmbrăcat cu autoritate fără margini, El a dat ucenicilor misiunea Sa: ‚Mergeți și învățați toate neamurile’ (versetul 19).” — *Hristos, Lumina lumii*, pg. 818, 819 (engl.) (rom. cap. 86, „Mergeți și învățați toate neamurile”).

„Însărcinarea dată ucenicilor de Mântuitorul include pe toți credincioșii. Ea îi include pe toți cei ce cred până la sfârșitul timpului. Este o greșeală fatală aceea de a presupune că lucrarea salvării de suflete depinde doar de predicatorul hirotonit.... Toți cei care primesc viața lui Hristos sunt rânduiți să lucreze pentru salvarea semenilor lor. Pentru această lucrare a fost întemeiată biserica, și toți cei care iau asupra lor legămintele ei sfinte sunt prin aceasta legați prin legământ să fie conlucrători cu Hristos.” — *Ibid.*, pg. 822 (engl.) (rom. cap. 86, „Mergeți și învățați toate neamurile”).

- b. Unde trebuia să își înceapă ucenicii lucrarea de predicare, conform instrucțiunilor lui Hristos? Luca 24:47. Cum credeți că se aplică aceasta la noi?

„Ucenicii trebuia să înceapă lucrarea lor de acolo unde se aflau. Cel mai greu și mai nepromițător câmp nu trebuia ocolit. La fel, fiecare din lucrătorii lui Hristos trebuie să înceapă de unde se află. În propriile noastre familii pot fi suflete ce flămânez după simpatie, care mor din lipsă de pâinea vieții. Se pot găsi aici copii care trebuie să fie educați pentru Hristos. Sunt păgâni chiar la ușile noastre. Să ne îndeplinim cu credincioșie lucrarea care este cel mai aproape de noi. Atunci lăsați ca eforturile noastre să se extindă atât de departe, cât conduce mâna lui Dumnezeu. Lucrarea multora poate părea restricționată de circumstanțe; însă, oriunde se află, dacă este îndeplinită cu credincioșie și conștiințiozitate, ea se va resimți până în cele mai îndepărtate părți ale pământului.” — *Ibid.*, pg. 822 (engl.) (rom. cap. 86, „Mergeți și învățați toate neamurile”).

3. AJUNGÂND LA TOATE CLASELE DE OAMENI

- a. De unde știm că Isus nu favorizează anumite persoane? Romani 2:11; Matei 5:45; 1 Ioan 2:2.

„Hristos nu a recunoscut nici o distincție de naționalitate, sau rang, sau crez. Cărturarii și fariseii doreau să beneficieze pe plan local și național de darurile cerului și să excludă restul familiei lui Dumnezeu din lume. Însă Hristos a venit să dărâme orice zid de despărțire. El a venit pentru a arăta că darul Său de milă și iubire este la fel de nelimitat ca aerul, lumina, sau ploaia care înprospătează pământul.” — *Pe urmele Marelui Medic*, pg. 25 (engl.) (rom. cap. 1, „Exemplul nostru”).

- b. Cum ne-a arătat Isus, prin precept și exemplu, că Evanghelia trebuie să fie propovăduită la clasele de jos, la cei săraci, bolnavi și izolați? Ioan 4:5-9; Matei 9:10-13; 10:7, 8.

„La masa vameșilor [Hristos] ședea ca un oaspete onorat, prin simpatia și amabilitatea Sa socială arătând că recunoaște demnitatea omenirii; și oamenii tânjeau să devină demni de încrederea Sa...”

Deși era evreu, Isus se amesteca fără sfială cu samaritenii, trecând cu vederea obiceiurile fariseice ale națiunii Sale. În ciuda prejudecăților lor, El accepta ospitalitatea acestui popor disprețuit. El dormea cu ei sub acoperișurile lor, mânca la mesele lor — consumând hrana pregătită și servită de mâinile lor — vorbea pe străzile lor, și îi trata cu cea mai gingașă amabilitate și curtoazie.” — *Ibid.*, pg. 26 (engl.) (rom. cap. 1, „Exemplul nostru”).

- c. De unde știm că Isus a slujit și clasei de mijloc și clasei înalte? Ioan 3:1-3; Matei 8:5-10; Luca 19:1-5.

„Hristos predica săracilor Evanghelia, dar El nu își mărginea eforturile la această clasă. El a lucrat pentru toți cei care doreau să asculte Cuvântul Său — nu doar pentru vameși și cei marginalizați, ci și pentru fariseul bogat și educat, pentru nobilul iudeu, pentru sutașul, și pentru conducătorul roman. Acesta este genul de lucrare care am înțeles întotdeauna că trebuie făcută.” — *Evanghelizarea*, pg. 549 (engl.) (rom. secțiunea 16, cap. „Avertismente cu privire la o lucrare echilibrată”).

4. CONDIȚII PRELIMINARE PENTRU VENIREA LUI ISUS

- a. **Ce lucrare a bisericii trebuie să fie încheiată înainte să vină sfârșitul? Matei 24:14; Apocalipsa 14:6, 7. La ce „sfârșit” se face aici referire și cu ce eveniment glorios este acesta în legătură? Matei 24:3.**

„În profeție [Apocalipsa 14:6, 7] această avertizare despre judecată, cu soliiile care sunt în legătură cu ea, este urmată de venirea Fiului omului pe norii cerului. Proclamarea judecății este un anunț că cea de-a doua venire a lui Hristos este iminentă. Și această proclamare se numește Evanghelia veșnică. Astfel predicarea despre a doua venire a lui Hristos, anunțul despre apropierea ei, este arătat ca fiind parte a soliei Evangheliei.” — *Parabolele Domnului*, pg. 227, 228 (engl.) (rom. cap. 18, „La drumuri și la garduri”).

- b. **Cui i-a fost dată lucrarea de prezentare a ultimei solii de milă către lume? Apocalipsa 3:14.**

„Într-un sens special adventiștii de ziua a șaptea au fost așezați în lume ca străjeri și purtători ai luminii. Lor le-a fost încredințată ultima solie de avertizare pentru o lume care piere. Asupra lor strălucește lumină minunată din Cuvântul lui Dumnezeu. Lor le-a fost dată o lucrare de cea mai mare importanță — proclamarea primei, celei de-a doua și celei de-a treia solii îngerești. Nu există nicio lucrare de o importanță la fel de mare. Ei nu trebuie să permită niciunui alt lucru să le absoarbă atenția.” — *Mărturii*, vol. 9, pg. 19 (engl.) (rom. cap. 2, „Chemați să fim martori”).

- c. **Care trebuie să fie astăzi dorința arzătoare a inimii bisericii rămășiței lui Dumnezeu, care va aduce la îndeplinire această lucrare? Psalmii 119:125-127.**

„Aici sunt prezentate caracteristicile acelor care vor fi reformatori, care vor purta stindardul soliei celui de-al treilea înger, cei care se angajează prin legământ ca popor păzitor al poruncilor lui Dumnezeu, și care Îl onorează pe Dumnezeu și sunt în mod serios angajați, în fața întregului Univers, să reclădească vechile dărâmături. Cine este Cel care îi numește ‚dregători de spărturi’, ‚cei ce dreg drumurile și fac țara cu puțință de locuit’? Dumnezeu. Numele lor sunt înregistrate în cer ca reformatori, restauratori, ca cei ce ridică temeliiile pentru multe generații.” — *Comentarii Biblice [E.G.White] ale Vechiului Testament*, vol. 4, pg. 1151 (engl.) (rom. cap. referitor la Isaia 58).

5. NEVOIA DE A FI ÎNZESTRAT CU PUTERE PENTRU A ÎNCHEIA LUCRAREA

- a. Ce a realizat biserica primară din primul secol, și cum au fost credincioșii făcuți în stare să realizeze această lucrare? Romani 10:18; Coloseni 1:23; Faptele Apostolilor 1:8.

- b. În timp ce încercăm să evanghelizăm lumea astăzi, când populația ei este de 7 miliarde de locuitori, ce ar trebui să ne amintim noi, ca reformatori? Zaharia 4:6; Luca 18:27; 1 Samuel 14:6.

„Tăria omenească este slăbiciune, înțelepciunea omenească este nebulie. Succesul nostru nu depinde de talentele noastre sau de cultura noastră, ci de legătura noastră vie cu Dumnezeu.” — *Mărturii*, vol. 5, pg. 158 (engl.) (rom. cap. 14, „Puterea adevărului”).

- c. Ce trebuie să experimenteze membrii bisericii înainte de a fi capabili să predice cu succes Evanghelia în fața lumii? Faptele Apostolilor 3:19, 20. Atunci pentru ce trebuie să se roage ei? Zaharia 10:1.

„Marea lucrare a Evangheliei nu trebuie să se încheie cu o manifestare mai mică a puterii lui Dumnezeu decât cea care s-a manifestat la începutul ei. Profețiile care au fost împlinite la revărsarea ploii timpurii la începutul lucrării Evangheliei se vor împlini din nou prin ploaia târzie la încheierea ei.” — *Marea luptă*, pg. 611, 612 (engl.) (rom. cap. 38, „Ultima avertizare”).

ÎNTREBĂRI RECAPITULATIVE PERSONALE

1. Ce misiune a dat Hristos bisericii Sale organizate de pe pământ?
2. A fost misiunea de a predica Evanghelia dată doar predicatorilor hirotoniți?
3. În ce lucrare vor fi angajați adevărații adventiști de ziua a șaptea astăzi?
4. Prin ce putere a fost îndeplinită cu succes lucrarea lui Dumnezeu pe pământ?
5. Ce lucrare importantă trebuie să faci pentru a te pregăti pentru înviore?

Scopul evanghelizării

„Mergeți, de aceea, și faceți ucenici din toate neamurile, botezându-i în numele Tatălui și al Fiului și al Duhului Sfânt” (Matei 28:19, engl. traducerea ASV).

„Predicatorii care lucrează în orașele mari și mici pentru a prezenta adevărul nu trebuie să se simtă satisfăcuți, nici să nu simtă că lucrarea lor este încheiată, până când cei care au acceptat teoria adevărului nu realizează cu adevărat efectul puterii ei sfințitoare și sunt cu adevărat convertiți la Dumnezeu.” — *Mărturii*, vol. 4, pg. 317 (engl.) (rom. cap. 27, „Un mesaj către predicatori”).

Recomandare pentru studiu: *Evanghelizarea*, pg. 15-24.

Duminică

24 aprilie

1. MISIUNEA LUI HRISTOS

a. Care a fost misiunea lui Hristos când a venit în această lume? Luca 19:10.

„Păcătoșii au fost ținta specială a misiunii lui Hristos — păcătoșii din fiecare rasă și climat... Toți îi sunt dragi.” — *In Heavenly Places*, pg. 329.

b. Ce jertfă a făcut Hristos pentru a-Și îndeplini misiunea? Evrei 2:9.

„Îngerii privesc cu reverență și uimire asupra misiunii lui Hristos pentru lume. Ei sunt uimiți de dragostea care L-a determinat să Se ofere pe Sine însuși ca jertfă pentru păcatele oamenilor.” — *Slujitorii evangheliei*, pg. 497 (engl.) (rom. cap. „Să veghem unii asupra altora”).

c. La ce ramură a misiunii lui Hristos trebuie să ia parte biserica Sa? Luca 4:18.

„Misiunea lui Hristos a fost de a-i vindeca pe cei bolnavi, de a-i încuraja pe cei lipsiți de speranță, de a-i vindeca pe cei cu inima zdrobită. Această lucrare de restaurare trebuie să fie condusă între cei suferinzi și nevoiași ai omenirii.” — *Lucrarea de binefacere*, pg. 71 (engl.) (rom. cap. 9, „Tipuri de lucrare în evanghelizarea vecinilor”).

2. SCOPUL PREDICĂRII

a. Care este esența Evangheliei? 1 Corinteni 15:1-4.

„Atârnând pe cruce Hristos era Evanghelia. Acum avem o solie: ‚Priviți Mielul lui Dumnezeu care îndepărtează păcatele lumii’ (Ioan 1:29). Nu își vor menține membrii bisericii ochii ațintiți asupra unui Mântuitor răstignit și înviat, în care sunt centrate toate speranțele lor de viață veșnică? Aceasta este solia noastră, argumentul nostru, doctrina noastră, avertizarea noastră pentru cel necăit, încurajarea noastră pentru cel întristat, speranța noastră pentru fiecare credincios.” — *Comentarii Biblice [E.G. White] ale Noului Testament, vol. 6, pg. 1113 (engl.)* (rom. cap. referitor la Galateni 6).

„Solia îngerului al treilea cheamă la prezentarea Sabatului poruncii a patra... însă marele Centru de atracție, Isus Hristos, nu trebuie lăsat în afara soliei îngerului al treilea.” — *The Review and Herald, 20 martie 1894.*

b. Care este adevăratul obiectiv al predicării Evangheliei la toate națiunile? Luca 1:77; Faptele Apostolilor 2:21.

„În sine, predicarea nu are nici o putere naturală de a reînnoi inima, și totuși acesta este obiectivul predicării. Influența divină care însoțește cuvântul este cea care aduce sufletele în căință la piciorul crucii.” — *Ibid., 4 septembrie 1888.*

„Primul și cel mai important obiectiv al Evangheliei și a tot ce ține de ea este de a încerca să salveze ceea ce e pierdut. Slujirea evangheliei... trebuie să întindă omului o mână de ajutor oriunde este nevoie de aceasta. Ea trebuie să slujească celor bolnavi și care suferă fizic, precum și sufletului bolnav de păcat.” — *Ibid., 29 octombrie 1914.*

c. Ce promisiune aparține acelor care cred adevărul, și ce se va întâmpla cu cei care o resping? Marcu 16:16; Ioan 3:18-20.

„Hristos nu spune că toată lumea va fi convertită, ci că ‚această Evanghelia a Împărăției va fi propovăduită în toată lumea ca să slujească de mărturie tuturor națiunilor; și atunci va veni sfârșitul’ (Matei 24:14).” — *Hristos, Lumina lumii, pg. 633 (engl.)* (rom. cap. 69, „Pe muntele Măslinilor”).

3. SEMNIFICAȚIA BOTEZULUI

- a. **Ce acțiune ar trebui întreprinsă de cei care cred în Hristos? Marcu 16:16 (prima parte). Care este semnificația botezului? Romani 6:3-6.**

„Botezul este o rânduială sacră și importantă, și ar trebui să existe o înțelegere temeinică a semnificației sale. El simbolizează căința pentru păcat, și intrarea într-o viață nouă în Isus Hristos.” — *Îndrumarea copilului*, pg. 499 (engl.) (rom. cap. 76, „Pregătirea pentru biserică”).

„Hristos a făcut din botez simbolul intrării în împărăția Sa spirituală. El a făcut din acesta o condiție clară căreia trebuie să i se conformeze toți cei care doresc să fie recunoscuți sub autoritatea Tatălui, a Fiului și a Duhului Sfânt...

Botezul este o foarte solemnă renunțare la lume. Cei care sunt botezați în întreitul nume al Tatălui, Fiului, și Duhului Sfânt, chiar la începutul vieții lor creștine, declară public că au părăsit slujirea lui Satan și au devenit membri ai familiei regale a Regelui ceresc. Ei au ascultat de porunca: ‚Jeșiți din mijlocul lor, și despărțiți-vă de ei, ...și nu vă atingeți de ce este necurat.’ Și față de ei se împlineste promisiunea: ‚Eu vă voi primi, și vă voi fi Tată, iar voi veți fi fiii și fiicele Mele, spune Cel Atotputernic’ (2 Corinteni 6:17, 18).” — *Mărturii*, vol. 6, pg. 91 (engl.) (rom. cap. 8, „Botezul”).

- b. **Ce nume a fost dat ucenicilor lui Hristos în Antiohia, și de ce? Faptele Apostolilor 11:26.**

„În Antiohia au fost ucenicii numiți pentru prima dată creștini. Numele le-a fost dat pentru că Hristos era tema principală a predicării lor, a învățaturii și a conversației lor. În mod continuu ei rememorau momentele care avuseseră loc în timpul slujirii Sale pământești, când ucenicii Săi erau binecuvântați cu prezența Sa personală. Neobosiți ei zăboveau asupra învățăturilor și a minunilor Sale de vindecare. Cu buze tremurânde și ochii în lacrimi ei vorbeau despre agonia Sa în grădină, despre trădarea, judecarea și executarea Sa, despre îndelunga răbdare și umilința cu care suferise El insultele și tortura aduse asupra Sa de vrăjmașii Săi, și mila dumnezeiască cu care Se rugase pentru cei care Îl persecutau. Învierea și înălțarea Sa, precum și lucrarea Sa în cer ca Mijlocitor pentru omul căzut, erau subiecte asupra cărora se bucurau să zăbovească.” — *Istoria faptelor apostolilor*, pg. 157 (engl.) (rom. cap. 16, „Solia evangheliei în Antiohia”).

4. UCENICI CONVERTIȚI

- a. **Ce relație umană este folosită pentru a ilustra relația dintre Hristos și ucenicii Săi? 2 Corinteni 11:2; Efeseni 5:22-25.**

„În Biblie, caracterul sacru și durabil al relației care există între Hristos și biserica Sa sunt reprezentate prin legătura de căsătorie. Domnul a unit poporul Său cu Sine printr-un legământ solemn, El promițând să fie Dumnezeuul lor, iar ei angajându-se să fie ai Săi și numai ai Săi.” — *Marea luptă*, pg. 381 (engl.) (rom. cap. 21, „O avertizare respinsă”).

- b. **Cum descrie Biblia viața unui ucenic botezat al lui Hristos, și de ce? 2 Corinteni 5:17; 1 Ioan 5:1, 4.**

„Vechea natură, născută din sânge și din dorința cărnii, nu poate moșteni Împărăția lui Dumnezeu. Vechile căi, tendințele ereditare, vechile obiceiuri, trebuie abandonate; pentru că harul nu este moștenit. Nașterea din nou constă în a avea motive noi, gusturi noi, tendințe noi. Cei care sunt născuți la o viață nouă prin Duhul Sfânt, au devenit părtași ai naturii divine, și în toate obiceiurile și practicile lor ei vor face dovada relației lor cu Hristos. Când oamenii care pretind a fi creștini își păstrează defectele lor naturale și dispoziția lor naturală, prin ce se deosebește poziția lor de cea a unui om din lume? Ei nu apreciază adevărul ca pe un agent sfințitor, rafinator. Ei nu au fost născuți din nou.” — *Comentarii Biblice [E.G.White] ale Noului Testament*, vol. 6, pg. 1101 (engl.) (rom. cap. referitor la 2 Corinteni 5).

- c. **Ce trebuie să ia în considerare biserica înainte de a recomanda pe cineva pentru botez? Matei 3:8.**

„Legămintele pe care le luăm asupra noastră la botez cuprind mult. În numele Tatălui, al Fiului și al Duhului Sfânt noi suntem îngropați în asemănarea cu moartea lui Hristos, și ridicăți după asemănarea învierii Sale, și trebuie să trăim o viață nouă... Ca urmare credinciosul trebuie să mențină în minte faptul că el este dedicat lui Dumnezeu, lui Hristos, și Duhului Sfânt. El trebuie să facă secundare acestei noi relații toate considerentele lumești.” — *Mărturiu*, vol. 6, pg. 98 (engl.) (rom. cap. 8, „Săvârșirea botezului”).

5. CALITATE – MAI DEGRABĂ DECÂT CANTITATE

- a. Unde îi aduce Isus pe toți cei care doresc să devină ucenicii Săi, și de ce? Ioan 10:16; Faptele Apostolilor 2:41, 47.

„Toți cei care doresc, pot să se împace cu Dumnezeu, și pot primi viață veșnică. Vouă, ucenicilor Mei, vă încredințez această solie de har. Ea trebuie dată mai întâi lui Israel, apoi tuturor națiunilor, limbilor și popoarelor. Ea trebuie dată iudeilor și neamurilor. Toți cei care cred trebuie să fie strânși într-o biserică.” — *Hristos, Lumina lumii*, pg. 821 (engl.) (rom. cap. 86, „Mergeți și învățați toate neamurile”).

- b. În timp ce este important să ne alăturăm bisericii lui Hristos, ce este mult mai important? Ioan 15:4; Luca 13:5-9.

„Predicatorii care... prezintă adevărul nu ar trebui să se simtă mulțumiți... până când cei care au acceptat teoria adevărului... sunt cu adevărat convertiți la Hristos. Dumnezeu ar fi mai mulțumit să aibă șase persoane cu adevărat convertite la adevăr ca rezultat al eforturilor lor, decât să aibă șaiszeci de persoane care fac o mărturisire cu numele, dar care totuși nu sunt cu adevărat convertite.” — *Mărturii*, vol. 4, pg. 317 (engl.) (rom. cap. „Cuvânt către predicatori”).

„Legătura cu o biserică nu ia locul convertirii. A-și subscrie numele crezului unei biserici nu are nici cea mai mică valoare pentru cineva, dacă inima nu este cu adevărat convertită.” — *Evangelizarea*, pg. 290, 291 (engl.) (rom. cap. „În ajutorul convertirii sufletelor”).

„Nu ne putem asigura un drept de a intra în cer prin faptul că numele noastre sunt scrise în registrul bisericii, atât timp cât inimile nu sunt la unison cu Hristos și cu poporul Său.” — *The Review and Herald*, 19 februarie 1880.

ÎNTREBĂRI RECAPITULATIVE PERSONALE

1. Care a fost misiunea lui Hristos când a venit în această lume ca Fiul al omului?
2. Care trebuie să fie obiectivul nostru când facem lucrare de evangelizare?
3. Ce angajament se face la botez?
4. Înainte de a boteza o persoană, ce datorie trebuie să îndeplinească biserica?
5. Oricât ar fi de importantă calitatea de membru, ce este absolut necesar pentru mântuirea noastră?

Sabat, 7 mai 2016

Darul Sabatului Întâi pentru misiunile mondiale

Iubiți frați și surori din întreaga lume,

Trăim în ultimele zile ale istoriei planetei Pământ, și Dumnezeu așteaptă de mult timp cu nerăbdare să ne ia acasă. Evenimentele profetice care se desfășoară chiar sub ochii noștri ne spun că a doua venire a lui Isus este aproape, chiar la uși. Din nefericire, solia Evangheliei nu a ajuns la marginile pământului și nu fiecare ființă a avut ocazie să audă adevărul.

„Oamenii vor fi în curând siliți să ia decizii importante, și ei trebuie să aibă ocazia să audă și să înțeleagă adevărul biblic, pentru ca să poată lua o poziție de partea dreaptă în mod inteligent” – *Evanghelizarea*, pg. 25 (engl.) (rom. cap. „Umbra unei pedepse iminente”).

Ca membri ai trupului lui Hristos, este privilegiul nostru de a reprezenta caracterul Său și de a lua parte la răspândirea Evangheliei în întreaga lume prin dedicarea timpului, tăriei și resurselor noastre financiare pentru această lucrare specială.

Mulțumită rugăciunilor membrilor și prietenilor noștri și a contribuțiilor lor financiare, în multe regiuni se întemeiază misiuni noi. Aceste misiuni au încă nevoie de sprijinul nostru până când sunt bine consolidate și devin capabile să se auto-întrețină, în timp ce se deschid alte câmpuri noi. În fiecare an, în timpul Săptămânii de Rugăciune, strângem o colecție specială pentru a oferi mijloacele necesare pentru răspândirea soliei în multe părți ale globului. Însă e nevoie de mult mai mult.

„Moștenirea Domnului a fost neglijată în mod ciudat, și Domnul va judeca poporul Său pentru acest lucru. Mândria și dragostea de etalare sunt satisfăcute de avantajele acumulate, în timp ce câmpuri noi rămân neatinsse. Mustrarea lui Dumnezeu se află asupra administratorilor pentru părtinirea lor și pentru însușirea egoistă a bunurilor Sale.” – *Mărturii*, vol. 8, pg. 59 (engl.) (rom. secțiunea 2, „Sfaturi adesea repetate”, subcap. „O lucrare neglijată”).

Vei alege tu să îți unești eforturile cu cele ale misionarilor și familiilor lor dăruind cu generozitate din resursele tale așa încât pământul să poată fi umplut de slava lui Dumnezeu și ca Isus să poată veni curând? Sperăm că vei face aceasta.

În numele unei lumi în nevoie,

Frații voștri din Departamentul Misionar al Conferinței Generale

Mesajul centrat în Hristos

„Aceasta este piatra care a fost lepădată de voi, zidarii, care a ajuns să fie pusă în capul unghiului. În nimeni altul nu este mântuire; căci nu este sub cer nici un alt Nume dat oamenilor, în care trebuie să fim mântuiți” (Faptele Apostolilor 4:11, 12).

„Există un mare adevăr central care trebuie ținut mereu în fața minții când cercetăm Scripturile—Hristos, și El răstignit. Fiecare alt adevăr este investit cu influență și putere, proporțional cu relația pe care o are cu această temă.” — *Comentarii Biblice [E.G.White] ale Noului Testament, vol. 6, pg. 1084 (engl) (rom. cap. referitor la 1 Corinteni 2).*

Recomandare pentru studiu: *Evanghelizarea*, pg. 184-193 (engl.) (rom. cap. 7, „Solia și prezentarea ei”, subcap. „Hristos, centrul soliei”).

Duminică

1 mai

1. TEMA CENTRALĂ A SOLIEI NOASTRE

a. Conform celor studiate anterior, care este solia specială pe care reformatorii Adventiști de Ziua a Șaptea ar trebui să o dea lumii? Apocalipsa 14:6-12.

---

b. Asemenea bisericii timpurii, care ar trebui să fie tema centrală a soliei noastre pentru lume? Faptele Apostolilor 5:42; 1 Corinteni 2:2.

„Dintre toți cei ce mărturisesc creștinismul, Adventiștii de Ziua a Șaptea ar trebuie să fie pe primul loc în a-L înălța pe Hristos în fața lumii. Proclamarea soliei celui de-al treilea înger face necesară prezentarea adevărului cu privire la Sabat. Acest adevăr, împreună cu altele incluse în solie, trebuie să fie proclamat; însă marele centru de atracție, Isus Hristos, nu trebuie lăsat afară. La cruce se întâlnesc îndurarea și adevărul, neprihănirea și pacea se sărută una pe cealaltă. Păcătosul trebuie să fie condus să privească la Calvar; cu credința simplă a unui copil mic el trebuie să se încreadă în meritele Mântuitorului, acceptând neprihănirea Sa, crezând în harul Său.” — *Slujitorii evangheliei*, pg. 156, 157 (engl.) (rom. cap. 5, „Predicatorul la amvon”, subcap. „Predicându-L pe Hristos”).

2. HRISTOS, SINGURUL MÂNTUITOR

- a. Întrucât Evanghelia este în întregime despre Hristos (Romani 1:1-3), ce cunoștință trebuie să obținem mai întâi și apoi să mergem să o predicăm lumii? 2 Petru 3:18; Filipeni 3:7, 8.

„Nici un om nu poate avea succes în serviciul lui Dumnezeu dacă nu are întreaga sa inimă în lucrare, și dacă nu consideră toate lucrurile ca o pierdere comparativ cu excelența cunoștinței lui Hristos.” — *Hristos, Lumina lumii*, pg. 273 (engl.) (rom. cap. 28, „Levi Matei”).

- b. De ce este cunoștința despre adevăratul Hristos foarte importantă? Matei 24:24. Cum par în fața oamenilor falșii Hristoși și falșii profeți? 2 Corinteni 11:13-15; Matei 7:15.

„Îngerii căzuți formează pe pământ confederații cu oamenii răi. În acest secol, antihrist va părea ca adevăratul Hristos, și atunci legea lui Dumnezeu va fi făcută complet fără valoare în națiunile lumii noastre. Rebeliunea împotriva legii sfinte a lui Dumnezeu va fi pe deplin maturizată. Însă adevăratul conducător al acestei rebeliuni este Satan, îmbrăcat ca un înger de lumină. Oamenii vor fi înșelați și îl vor înălța în locul lui Dumnezeu și îl vor zeifica.” — *The Review and Herald*, 12 septembrie 1893.

- c. De ce este important ca Hristosul în care credem și pe care Îl predicăm să fie adevăratul Hristos predicat de primii apostolii? Ioan 14:6; Faptele Apostolilor 4:10-12.

„Există o singură cale spre cer. Trebuie să umblăm pe urmele pașilor lui Isus, făcând faptele Sale, la fel cum El făcea faptele Tatălui Său. Trebuie să studiem căile Sale, nu căile omului; trebuie să ascultăm de voia Sa, nu de a noastră. ... El este Calea, Adevărul, Viața.” — *Our Father Cares*, pg. 264.

„Dacă ești conștient de păcatele tale, nu îți devota toate puterile tale pentru a le deplânge. Isus este singurul Salvator; și... niciunul care se încrede în meritele Sale nu va fi lăsat să piară. În timp ce realizăm condiția noastră fără Hristos, nu trebuie să fim descurajați; trebuie să ne încredem într-un Mântuitor răstignit și înviat. Suflete sărac, bolnav de păcat, și descurajat, privește și trăiește! Isus Și-a dat cuvântul; El îi va salva pe toți cei care vin la El.” — *Solii alese vol. 1*, pg. 352 (engl.) (rom. cap. 54, „Subiectul prezentat în 1883”).

3. CARACTERISTICI ALE ADEVĂRATULUI HRISTOS

- a. Cum explică Inspirația contopirea naturii divine cu cea umană în persoana lui Isus Hristos? Filipeni 2:5-8.

„[Autorul mântuirii noastre] Și-a asumat în mod voluntar natura umană. A fost propriul Său act, și prin consimțământul Său, El Și-a îmbrăcat divinitatea cu umanitatea. El a fost permanent ca Dumnezeu, dar nu S-a arătat ca Dumnezeu. El a învăluit demonstrațiile Dumnezeirii, care determinaseră omagiul și stârniseră admirația universului lui Dumnezeu. El era Dumnezeu în timp ce era pe pământ, însă S-a dezbrăcat de chipul de Dumnezeu, și în locul acestuia a luat statura și înfățișarea unui om. El a umblat pe pământ ca om. De dragul nostru El a devenit sărac, pentru ca noi, prin sărăcia Sa, să putem fi îmbogățiți. El a lăsat la o parte slava Sa și maiestatea Sa. El era Dumnezeu, însă a renunțat pentru o vreme la slava chipului de Dumnezeu.” — *The Review and Herald*, 5 iulie 1887.

- b. În ce privește natura Sa umană, ce vârstă avea Isus când L-au pierdut părinții Săi timp de trei zile în timpul sărbătorii Paștelui, și ce vârstă avea când a fost botezat de Ioan Botezătorul? Luca 2:42, 43; 3:21-23.

„Vrem să înțelegem cât de mult posibil natura cu adevărat umană a Domnului nostru. Dumnezeiescul și omenescul erau unite în Hristos, și ambele erau desăvârșite.” — *Solii alese*, vol. 3, pg. 135 (engl.) (rom. cap. 19, „Întruparea”).

- c. În ce privește natura Sa divină, de când a existat Isus? Mica 5:2; Ioan 17:5, 24.

„Hristos era una cu Tatăl înainte de a se pune temelie lumii... Hristos este Fiul preexistent al lui Dumnezeu, care a existat prin Sine însuși... Vorbind despre pre existența Sa, Hristos poartă mintea înapoi prin secole fără sfârșit. El ne asigură că nu a existat niciodată un timp când El nu a fost într-o părtașie strânsă cu Dumnezeul cel veșnic...”

Viața Sa divină nu ar putea fi socotită după calcule omenești. Existența lui Hristos înainte de întruparea Sa nu este măsurată prin cifre.” — *Credința prin care trăiesc*, pg. 46 (engl.) (rom. cap. „Pre existența Sa”).

4. CARACTERISTICI ALE ADEVĂRATULUI HRISTOS (CONTINUARE)

- a. **Cum a explicat Hristos faptul că El era Dumnezeu existent prin Sine Însuși, care i s-a arătat lui Moise pe Muntele Horeb? Ioan 8:58 (compară cu Exodul 3:14, 15).**

„Cu demnitate solemnă Isus a răspuns: ‚Adevărat, adevărat vă spun că înainte de a fi Avraam, EU SUNT’ (Ioan 8:58)... Numele lui Dumnezeu, descoperit lui Moise pentru a exprima ideea prezenței eterne, fusese pretins ca fiind al Său de către acest Învățător galilean. El se declarase Cel existent prin Sine Însuși, Cel care fusese promis lui Israel, ‚a cărui obârșie se suie până în vremuri străvechi, până în zilele veșniciei’ (Mica 5:2).” — *Hristos, Lumina lumii*, pg. 469, 470 (engl.) (rom. cap. 51, „Lumina vieții”).

„Hristos fusese cel care din rugul de pe Muntele Horeb i-a vorbit lui Moise, spunându-i: ‚EU SUNT CEL CE SUNT... Așa vei spune copiilor lui Israel: Cel ce Se numește EU SUNT M-a trimis la voi’ (Exodul 3:14). Aceasta a fost garanția eliberării lui Israel. La fel când a venit ‚în chip omenesc’, El S-a declarat CEL CE SUNT. Copilul din Betleem, blândul și umilul Salvator, este Dumnezeu ‚arătat în trup’ (1 Timotei 3:16).” — *Ibid.*, pg. 24 (engl.) (rom. cap. 1, „Dumnezeu cu voi”).

- b. **Cum a exprimat Hristos adevărul că întrucât era o ființă divină, El avea aceeași natură, aceeași materie, aceleași atribute divine ca Dumnezeu Tatăl? Ioan 10:27-30; Coloseni 1:18, 19.**

„Hristos, Cuvântul, singurul Fiu al lui Dumnezeu, era una cu Tatăl cel veșnic—una în natură, în caracter, în scop—singura ființă care putea să pătrundă în toate sfaturile și scopurile lui Dumnezeu. ‚Îl vor numi Minunat, Sfetnic, Dumnezeu tare, Părintele cel veșnic, Prințul păcii’ (Isaia 9:6 engl.).” — *Patriarhi și Profeți*, pg. 34 (engl.) (rom. cap. 1, „De ce a fost permis păcatul?”).

„[Ioan 10:21-30.]... Iudeii nu auziseră niciodată astfel de cuvinte de pe buze omenești, și o influență convingătoare le impresiona inima; pentru că părea că divinitatea străbătea prin natura omenească atunci când Isus a spus: ‚Eu și Tatăl una suntem.’ Cuvintele lui Hristos erau pline de o semnificație profundă atunci când El a ridicat pretenția că El și Tatăl erau din aceeași materie, având aceleași atribute.” — *The Signs of the Times*, 27 noiembrie 1893.

5. UN ÎMPREUNĂ CREATOR DIVIN CU TATĂL

- a. Prin cine a fost creată lumea, și ce semnificație are acest fapt în ceea ce privește pre existența lui Hristos? Ioan 1:2, 3; Efeseni 3:9; Coloseni 1:15-17.

„Dacă Hristos a făcut toate lucrurile, El a existat înainte de toate lucrurile. Cuvintele spuse cu privire la aceasta sunt atât de hotărâte, încât nimeni nu trebuie să rămână în îndoială. Hristos era esențialmente și în cel mai înalt sens Dumnezeu. El era cu Dumnezeu din toată veșnicia, Dumnezeu peste toate, binecuvântat pentru veșnicie.” — *Solii alese*, vol. 1, pg. 247 (engl.) (rom. cap. 34, „Cuvântul S-a făcut trup”).

- b. Cum recunoaște Dumnezeu, Tatăl, dumnezeirea lui Hristos, și ce asigurare ne dă această afirmație? Evrei 1:8-12.

„Cel care crede în Mine’, spune Isus, ,chiar dacă ar fi murit, va trăi; și oricine trăiește și crede în Mine nu va muri niciodată. Crezi lucrul acesta?’ (Ioan 11:25, 26). Hristos privea înainte spre timpul celei de-a doua veniri a Sa. Atunci morții cei drepți vor învia în corp nesctricăcios, și neprihăniții cei vii vor fi luați la cer fără să vadă moartea. Minunea pe care Hristos era gata de a o îndeplini înviindu-l pe Lazăr din morți, urma să reprezinte învierea tuturor morților drepți. Prin cuvântul și faptele Sale El S-a declarat Autorul învierii. Cel care urma să moară El însuși curând pe cruce avea cheile morții, ca învingător al mormântului, și își susținea dreptul și puterea de a da viața veșnică.” — *Hristos, Lumina lumii*, pg. 530 (engl.) (rom. cap. 58, „Lazăre, vino afară”).

ÎNTREBĂRI RECAPITULATIVE PERSONALE

1. Care trebuie să fie centrul soliei pe care trebuie să o ducem lumii?
2. Cum poți recunoaște un Hristos fals, care pretinde a fi Hristosul Cel adevărat?
3. Care persoană a Dumnezeirii i s-a arătat lui Moise pe muntele Horeb?
4. Cum poți dovedi din Biblie că Isus a fost împreună creator cu Tatăl?
5. Dacă Isus este Creatorul nostru, ce ne spune acest fapt despre El?

Întruparea lui Hristos

„Îngerul a zis [păstorilor]: „Nu vă temeți, căci, iată, vă aduc o veste bună, care va fi o mare bucurie pentru tot norodul. Astăzi, în cetatea lui David, vi s-a născut un Mântuitor, care este Hristos, Domnul’ ” (Luca 2:10, 11).

„Natura umană a Fiului lui Dumnezeu este totul pentru noi. Ea este lanțul de aur care leagă sufletele noastre de Hristos, și prin Hristos de Dumnezeu. Acesta trebuie să fie studiul nostru. Hristos a fost un om real; El a dat dovadă de umilința Sa devenind om. Totuși era Dumnezeu în trup.” — *Solii alese*, vol. 1, pg. 244 (engl.) (rom. cap. 33, „Cercetați Scripturile”).

Recomandare pentru studiu: *Hristos, Lumina lumii*, pg. 19-26, 32-49 (engl.) (rom. cap. 1, „Dumnezeu cu noi” și cap. 3, „Împlinirea vremii”).

Duminică

8 mai

1. ÎN SPATELE CORTINEI

a. **Cum a răspuns Dumnezeirea la căderea lui Adam și a Evei?**
1 Ioan 4:10.

„Dumnezeirea a fost mișcată de milă pentru rasa umană, și Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt s-au dedicat elaborării planului mântuirii. Pentru a îndeplini în mod complet acest plan, s-a decis ca Hristos, singurul Fi al lui Dumnezeu, să Se dea pe Sine Însuși ca jertfă pentru păcat.” — *The Review and Herald*, 2 mai 1912.

b. **De ce nu au murit Adam și Eva chiar în ziua când au mâncat din fructul interzis?** Iov 33:24; Marcu 10:45; Apocalipsa 13:8 (ultima parte) (engl. KJV, rom. BTF spune: „ale căror nume nu sunt scrise în cartea vieții Mielului înjunghiat de la întemeierea lumii”).

„În clipa când Adam a cedat ispitei lui Satan și a făcut chiar lucrul despre care Dumnezeu îi spusese să nu îl facă, Hristos, Fiul lui Dumnezeu, a stat între cei vii și cei morți, spunând: „Să cadă asupra Mea pedeapsa. Eu voi sta în locul omului. Dă-I o altă șansă.” Încălcarea legii a dus întreaga lume sub sentința de moarte. Însă în cer s-a auzit o voce spunând: „Am găsit un preț de răscumpărare.” — *The Signs of the Times*, 27 iunie 1900.

2. PLANUL DE MÂNTUIRE

- a. Care a fost chiar primul pas pe care L-a făcut Hristos pentru a face posibil întregul plan de mântuire? Evrei 2:9.

„[Isus] a făcut cunoscut oștirii îngeresti că fusese găsită o cale de scăpare pentru omul pierdut. El le-a spus că pledase pe lângă Tatăl Său și Se oferise să își dea viața ca răscumpărare, pentru a lua asupra Sa sentința de moarte, pentru ca prin El omul să poată găsi iertare; prin meritele sângelui Său și prin ascultare de Legea lui Dumnezeu, ei puteau redobândi favoarea lui Dumnezeu, vor putea fi aduși în frumoasa grădină și să mănânce din rodul pomului de viață.

La început îngerii nu puteau să se bucure... Isus le-a spus că El urma să ... părăsească slava Sa din cer, să vină pe pământ ca om, să Se umilească la fel ca un om, să devină familiarizat prin propria Sa experiență cu diferitele ispite de care urma să fie asaltat omul, așa încât să poată ști cum să îi mângâie pe cei care urmau să fie ispitiți...

Isus le-a spus de asemenea [îngerilor] că ei vor avea o parte de îndeplinit, să fie cu El și în diferite momente să Îl întărească; că El va lua natura căzută a omului, și tăria Sa urma să nu fie egală nici măcar cu a lor; că ei vor fi martori ai umilirii Sale și ale marilor Sale suferințe; și că atunci când ei vor fi martori ai suferințelor Sale, și a urii oamenilor contra Sa, ei urma să fie mișcați de cea mai profundă emoție, și din dragoste pentru El să își dorească să Îl scape și să Îl elibereze din mâna ucigașilor; însă ei nu trebuiau să intervină pentru a împiedica nimic din ceea ce urma să vadă...

Satan s-a bucurat din nou cu îngerii săi că putea, prin căderea omului, să Îl înjosească pe Fiul lui Dumnezeu din poziția Sa înălțată. El le-a spus îngerilor că atunci când Isus va lua natura căzută a omului, el o să aibă putere mai mare decât El, și va putea să împiedice realizarea planului de mântuire.” — *Experiențe și viziuni*, pg. 149-152 (engl.) (rom. cap. „Planul de mântuire”).

- b. Ce atribute ale lui Hristos făceau imposibil ca El să moară înaintea de a se întrupa? 1 Timotei 6:14-16.

„Când Hristos a fost răstignit, natura Sa umană a murit. Dumnezeirea nu s-a cufundat în moarte; acest lucru ar fi fost imposibil.” — *Lift Him Up*, pg. 76.

3. FIUL LUI DUMNEZEU A DEVENIT FIUL OMULUI

a. La ce se face referire prin expresia „Cuvântul S-a făcut trup” (Ioan 1:14)? Evrei 2:14 (prima parte).

„Divinitatea și umanitatea au fost combinate în mod tainic, și omul și Dumnezeu au devenit una. În această unire găsim noi speranța pentru rasa noastră căzută.” — *Comentarii Biblice [E.G.White] ale Noului Testament*, vol. 5, pg. 1130 (engl.) (rom. cap. referitor la Ioan cap. 1).

b. Cum confirmă apostolul Pavel faptul că Hristos a posedat o natură căzută atunci când a venit pe acest pământ? Romani 1:3; 8:3.

„Hristos nu S-a prefăcut că ia natura umană; El chiar a luat-o. El a posedat în fapt natura umană.” — *Solii alese*, vol. 1, pg. 247 (engl.) (rom. cap. 34, „Cuvântul S-a făcut trup”).

„El a luat asupra Sa natura umană căzută, suferindă, degradată și mânjită de păcat. El a luat durerile noastre, purtând mâhnirile și rușinea noastră. El a suferit toate ispitele cu care este asaltat omul. El a unit umanitatea cu divinitatea; un spirit divin a locuit într-un templu de carne. El s-a unit cu templul. „Cuvântul S-a făcut trup, și a locuit între noi” (Ioan 1:14), pentru că făcând așa El s-a putut asocia cu fiii și fiicele păcătoase, suferinde, ale lui Adam.” — *The Youth’s Instructor*, 20 decembrie 1900.

c. De ce era necesar ca Hristos să ia natura omului după cădere, în loc să ia natura omului înainte de cădere? Evrei 2:16-18.

„Mântuitorul ... a venit în lume pentru a arăta slava lui Dumnezeu, ca omul să poată fi înălțat de puterea ei restauratoare. Dumnezeu s-a manifestat în El, pentru ca El să se poată manifesta în ei. Isus nu a manifestat nici o calitate, și nu a exercitat nici o putere, pe care omul nu ar putea să o aibă prin credință în El. Natura Sa umană perfectă este ceea ce pot poseda toți urmașii Săi, dacă vor fi supuși lui Dumnezeu așa cum a fost și El.” — *Hristos, Lumina lumii*, pg. 664 (engl.) (rom. cap. 73, „Să nu vi se tulbure inima”).

„Îmbrăcat în veșmintele omenirii, Fiul lui Dumnezeu a coborât la nivelul celor pe care dorea să îi salveze. În El nu era nici o înșelăciune sau păcătoșenie; El a fost întotdeauna pur și nemânjit; totuși a luat asupra Sa natura noastră păcătoasă. Îmbrăcând divinitatea Sa cu natura umană, ca să Se poată asocia cu omenirea căzută, El a căutat să recâștige pentru om ceea ce, prin neascultare, Adam pierduse pentru el și pentru lume.” — *The Review and Herald*, 15 decembrie 1896.

4. SEMNIFICAȚIA ÎNTRUPĂRII

- a. Ce L-a calificat pe Hristos să își îndeplinească rolul de mediator?
1 Timotei 2:5.

„Doar Isus putea să prezinte siguranță pentru Dumnezeu; pentru că El era egal cu Dumnezeu. Doar El putea să fie mediator între Dumnezeu și om; pentru că El posedă natură dumnezeiască și natură omenească. Isus putea astfel să ofere garanție ambelor părți pentru îndeplinirea condițiilor prescrise. Ca Fiu al lui Dumnezeu El garantează pentru noi în fața lui Dumnezeu, și ca veșnicul Cuvânt, ca Unul egal cu Tatăl, El ne asigură de dragostea Tatălui față de noi care credem cuvântul Său promis nouă. Când Dumnezeu vrea să ne asigure de sfatul Său de pace neschimbător, El ni-L dă pe singurul Său Fiu pentru a deveni una cu familia umană, pentru a păstra natura Sa umană pentru totdeauna, ca garanție a faptului că Dumnezeu Își va îndeplini cuvântul Său.” — *The Review and Herald*, 3 aprilie 1894.

- b. Ce s-a întâmplat cu relația omenirii față de Dumnezeu ca rezultat al păcatului, și cum s-a restaurat această legătură? Isaia 59:2; Galateni 4:4, 5.

„Natura umană a Fiului lui Dumnezeu este totul pentru noi. Ea este lanțul de aur care leagă sufletele noastre de Hristos, și prin Hristos de Dumnezeu.” — *The Youth's Instructor*, 13 octombrie 1898.

„A fost scopul lui Satan de a aduce o separare veșnică între Dumnezeu și om; însă în Hristos noi ajungem mai strâns uniți cu Dumnezeu decât dacă nu am fi căzut niciodată. Luând natura noastră, Mântuitorul S-a legat de omenire printr-o legătură care nu va fi ruptă niciodată... Dumnezeu a adoptat natura umană în persoana Fiului Său și a dus-o în cerul preaînalt. ‚Fiul omului’ este cel care are parte la tronul universului. ‚Fiul omului’ este cel care va fi numit ‚Minunat, Sfetnic, Dumnezeu Puternic, Veșnicul Tată, Prințul păcii’ (Isaia 9:6)... Cel care ‚este sfânt, nevinovat, fără pată, despărțit de păcătoși,’ nu se rușinează să ne numească frați (Evrei 7:26; 2:11).” — *Hristos, Lumina lumii*, pg. 25 (engl.) (rom. cap. 1, „Dumnezeu cu noi”).

„A aduce omenirea în Hristos, a aduce rasa căzută în unire cu divinitatea, aceasta este lucrarea de răscumpărare. Hristos a luat natura umană pentru ca oamenii să fie una cu El după cum El este una cu Tatăl, pentru ca Dumnezeu să îl poată iubi pe om la fel cum Îl iubește pe singurul Său Fiu, ca oamenii să poată fi părtași ai naturii divine, și să fie desăvârșiți în El.” — *Solii alese*, vol. 1, pg. 251 (engl.) (rom. cap. 34, „Cuvântul S-a făcut trup”).

5. SEMNIFICAȚIA ÎNTRUPĂRII (CONTINUARE)

a. **Ce scop divin în crearea omenirii a fost îndeplinit prin întruparea lui Hristos? 1 Corinteni 6:19.**

„Din veacuri veșnice a fost scopul lui Dumnezeu ca fiecare ființă creată, de la serafimul strălucitor și sfânt până la om, să fie un templu în care să locuiască Creatorul. Din cauza păcatului, omenirea a încetat să fie un templu pentru Dumnezeu. Întunecată și mânjită de păcat, inima omului nu a mai descoperit slava Celui Divin. Însă prin întruparea Fiului lui Dumnezeu, scopul Cerului este îndeplinit. Dumnezeu locuiește în omenire, și prin har salvator inima omului devine din nou templul Său.” — *Hristos, Lumina lumii*, pg. 161 (engl.) (rom. cap. 16, „În Templul Său”).

b. **Cum au numit îngerii cerești întruparea lui Isus, și de ce? Luca 2:6-11.**

„Bucurie pentru cel sărac, pentru că Hristos a venit să-i facă moștenitori ai împărăției Sale! Bucurie pentru cei bogați, pentru că El îi va învăța cum să folosească bogăția lor pământească pentru ca să își asigure bogățiile veșnice în Ceruri! Bucurie celui neștiutor, pentru că El a venit să le dea înțelepciune spre mântuire! Bucurie celui învățat, pentru că El va deschide înțelegerii lor taine mai adânci decât și-au imaginat ei vreodată până aici!” — *The Spirit of Prophecy*, vol. 2, pg. 191.

„Coborârea lui Hristos în favoarea oamenilor a fost o uimire pentru îngeri. Mântuirea prin Hristos a fost pentru ei o taină a iubirii și înțelepciunii.” — *The Review and Herald*, 15 iulie 1909.

ÎNTREBĂRI RECAPITULATIVE PERSONALE

1. De ce li s-a permis lui Adam și Evei să trăiască sute de ani după ce au păcătuit?
2. La ce S-a angajat Hristos înaintea lui Dumnezeu, fapt care a avut ca rezultat asigurarea unei a doua șanse pentru omenire?
3. De ce a fost Hristos nevoit să ia natura căzută a lui Adam?
4. De ce era imposibil ca Hristos să salveze omenirea fără să Se întrupeze?
5. Este nașterea lui Hristos cu adevărat o veste bună pentru tine? De ce?

Neprihănirea lui Hristos

„Ba încă și acum privesc toate lucrurile ca o pierdere, față de prețul nespus de mare al cunoașterii lui Hristos Isus, Domnul meu: ... și le socotesc ca un gunoi, ca să câștig pe Hristos, și să fiu găsit în El, nu având o neprihănire a mea, pe care mi-o dă legea, ci aceea care se capătă prin credința în Hristos, neprihănirea, pe care o dă Dumnezeu, prin credință” (Filipeni 3:8, 9).

„Este imposibil pentru om să se salveze singur. El se poate înșela cu privire la această problemă, însă el nu se poate salva singur. Doar neprihănirea lui Hristos poate fi de folos pentru mântuirea lui, și aceasta este darul lui Dumnezeu.” — *Solii alese*, vol. 1, pg. 331 (engl.) (rom. cap. 50, „Veniți și căutați și găsiți”).

Recomandare pentru studiu: *Credința și faptele*, pg. 15-27 (engl.) (rom. cap. 1, „Ellen White clarifică lucrurile”).

Duminică

15 mai

1. CONDIȚIA VIEȚII VEȘNICE

a. Care a fost poziția dată lui Adam în Eden? Geneza 1:28.

„Adam a fost încununat rege în Eden. Lui i-a fost dată stăpânire peste orice lucru viu pe care îl crease Dumnezeu. Domnul i-a binecuvântat pe Adam și Eva cu inteligență cum nu dăduse El nici unei alte creaturi. El l-a făcut pe Adam suveranul de drept peste toate lucrările mâinilor Sale.” — *Comentarii Biblice [E.G.White] ale Vechiului Testament*, vol. 1, pg. 1082 (engl.) (rom. cap. referitor la Geneza 2).

b. Care a fost testul dat lui Adam? Geneza 2:16, 17. Ce califica omenirea să treacă testul? Geneza 1:26, 27.

„Omul a fost inițial înzestrat cu puteri nobile și cu o minte bine echilibrată. El era perfect în ființa sa, și în armonie cu Dumnezeu. Gândurile sale erau pure, scopurile sale sfinte.” — *The Signs of the Times*, 25 octombrie 1905.

2. ADAM A EȘUAT ÎN PĂSTRAREA VIEȚII VEȘNICE

- a. Care au fost unele dintre consecințele neascultării lui Adam? Geneza 2:17; Ezechiel 18:4 (ultima parte). Care a fost reacția lui Dumnezeu? Ioan 3:16.

„Neascultarea lui Adam față de poruncile lui Dumnezeu a adus familia umană sub pedeapsa cu moartea. ‚În Adam toți mor’, și moartea veșnică, nu viața veșnică, este pedeapsa finală a tuturor celor care continuă în fărâdelege.” — *The Signs of the Times*, 17 iunie 1897.

„În momentul în care lucrarea mâinilor lui Dumnezeu a refuzat ascultarea de legile împărăției lui Dumnezeu, în acel moment el a devenit neloyal guvernării lui Dumnezeu și s-a făcut cu totul nevrednic de toate binecuvântările cu care îl favorizase Dumnezeu...”

Iar motivul pentru care omul nu a fost anihilat a fost pentru că Dumnezeu l-a iubit atât de mult, încât L-a dat în dar pe iubitul Său Fiu, ca El să sufere pedeapsa fărădelegilor sale. Hristos a propus să devină garantul și înlocuitorul omului, pentru ca omul, prin har neegalat, să aibă o altă șansă—un al doilea timp de probă—având experiența lui Adam și a Evei ca avertizare de a nu încălca legea lui Dumnezeu așa cum au făcut ei.” — *Credința și faptele*, pg. 21 (engl.) (rom. cap. 1, „Ellen White clarifică chestiunile”).

- b. Cum a arătat Hristos că ascultarea față de lege se cerea și după cădere, ca o condiție pentru a obține viața veșnică? Luca 10:25-28; Matei 19:16, 17.

„Condiția vieții veșnice este acum exact aceeași care a fost întotdeauna—exact aceea care a fost în Paradis înainte de căderea primilor noștri părinți—ascultarea desăvârșită de legea lui Dumnezeu, neprihănire desăvârșită. Dacă viața veșnică ar fi oferită în schimbul vreunei condiții mai mici decât aceasta, atunci fericirea întregului Univers ar fi periclitată.” — *Calea către Hristos*, pg. 62 (engl.) (rom. cap. 7, „Testul uceniciei”).

„Hristos nu reduce pretențiile legii. Într-un limbaj inconfundabil El prezintă ascultarea de ea ca o condiție pentru viața veșnică—aceeași condiție care a fost cerută de la Adam înainte de căderea sa... Cerința de sub legământul harului este la fel de cuprinzătoare ca cerința făcută în Eden—armonie cu legea lui Dumnezeu, care este sfântă, dreaptă și bună.” — *Parabolele Domnului*, pg. 391 (engl.) (rom. cap. 28, „Răsplata harului”).

3. NICI O SALVARE ÎN FAPTELE OMENEȘTI

- a. În timp ce nu a existat nici o schimbare în condiția pentru viața veșnică după păcătuire, ce schimbare a avut loc în natura omeni-rii, și care a fost rezultatul? Efeseni 2:3; Romani 3:11, 12.

„Lui Adam și Evei... li s-a spus că natura lor devenise depravată de păcat; ei își slăbiseră puterea de a se împotrivi răului, și deschiseseră calea pentru ca Satan să poată câștiga mai ușor acces la ei.” — *Patriarhi și profeți*, pg. 61 (engl.)(rom. cap. 3, „Ispitirea și căderea”).

- b. Au moștenit urmașii lui Adam natura sa fără păcat, sau natura sa căzută? Psalmii 51:5. Ce a devenit imposibil pentru urmașii lui Adam să realizeze prin ei înșiși, și de ce? Romani 3:23; Romani 8:7.

„Era posibil pentru Adam înainte de cădere să își formeze un caracter neprihănit prin ascultare de legea lui Dumnezeu. Însă el a dat greș în aceasta, și din cauza păcatului său natura noastră este căzută și noi nu ne putem face neprihăniți prin noi înșine. Întrucât suntem păcătoși, nesfinți, nu putem asculta în mod desăvârșit de legea sfântă. Nu avem nici o neprihănire a noastră înșine cu care să corespundem cerințelor legii lui Dumnezeu.” — *Calea către Hristos*, pg. 62 (engl.) (rom. cap. 7, „Testul uceniciei”).

- c. Pentru a fi socotit neprihănit, ce este scris despre aceia care se gândesc să se bazeze pe faptele lor mai degrabă decât pe meritele lui Hristos? Galateni 3:10; Romani 9:31-33.

„Cel care încearcă să ajungă la cer prin propriile sale fapte de păzire a legii încearcă o imposibilitate... Efortul pe care îl face omul în propria sa putere pentru a obține mântuirea este reprezentat prin jertfa lui Cain. Tot ceea ce poate face omul fără Hristos este poluat de egoism și păcat.” — *Credința și faptele*, pg. 94 (engl.) (rom. cap. 12, „Însușindu-ne neprihănirea lui Hristos”).

„Rabinii socoteau neprihănirea lor drept un pașaport pentru cer; însă Isus a declarat că aceasta este insuficientă și fără valoare. Ceremoniile exterioare și o cunoaștere teoretică a adevărului constituiau neprihănirea fariseică. Rabinii pretindeau a fi sfinți prin propriile lor eforturi de ținere a legii; însă faptele lor despărțiseră neprihănirea de religie. În timp ce erau minuțioși în respectarea ritualurilor, viețile lor erau imorale și josnice. Așa-numita lor neprihănire nu putea să intre niciodată în Împărăția Cerurilor.” — *Hristos, Lumina lumii*, pg. 309 (engl.) (rom. cap. 31, „Predica de pe munte”).

4. HRISTOS A DEVENIT NEPRIHĂNIREA NOASTRĂ

- a. Când omenirea și-a pierdut dreptul la viața veșnică, ce a decis Tatăl să facă? Galateni 4:4,5. Ce poziție a ocupat Hristos ca al doilea Adam atunci când a devenit om? 1 Corinteni 15:47.

„După cădere, Hristos a devenit instructorul lui Adam... La împlinirea vremii El urma să Se descopere în chip omenesc. El urma să ocupe poziția Sa în fruntea omenirii, luând natura, însă nu și păcătoșenia omului.” — *The Signs of the Times*, 29 mai 1901.

- b. Ce a trebuit să facă Hristos pentru a asigura pentru noi viața veșnică? Matei 5:17, 18. Cum a împlinit Hristos legea? 1 Petru 2:22.

„Legea cere neprihănire — o viață dreaptă, un caracter perfect; și pe acestea omul nu are cum să le ofere. El nu poate împlini cerințele legii lui Dumnezeu. Însă Hristos, venind pe pământ ca om, a trăit o viață sfântă, și a dezvoltat un caracter desăvârșit. Pe acestea El le oferă ca un dar fără plată tuturor celor care vor să le primească.” — *Hristos, Lumina lumii*, pg. 762 (engl.) (rom. cap. 79, „S-a sfârșit”).

„În viața Sa pe pământ, Hristos a dezvoltat un caracter perfect, El a oferit ascultare desăvârșită de poruncile Tatălui Său. Venind în lume în chip omenesc, devenind supus legii, descoperind oamenilor că El a purtat bolile lor, necazul lor, vina lor, El nu a devenit păcătos... Nici o pată de păcat nu s-a găsit asupra Lui. El a stat înaintea lumii ca Mielul fără pată al lui Dumnezeu.” — *The Youth's Instructor*, 29 decembrie 1898.

- c. După ce s-a conformat condiției vieții veșnice în favoarea omenirii, ce dar de la Tatăl oferă Hristos fiecărei persoane? Romani 6:23; 1 Ioan 5:11.

„Mântuitorul lumii oferă celui rătăcit darul vieții veșnice. El așteaptă un răspuns la ofertele Sale de iubire și iertare, cu o compasiune mai tandră decât cea care mișcă inima unui părinte pământesc pentru a ierta un fiu rătăcit, căit, suferind.” — *The Signs of the Times*, 20 aprilie 1876.

5. SOCOTIT NEPRIHĂNIT DOAR PRIN CREDINȚĂ

- a. După cum neascultarea lui Adam ne-a făcut păcătoși, prin a cui ascultare vom fi noi făcuți neprihăniți? Romani 5:17-19. Când prin credință ne prindem de neprihănirea lui Hristos, cum vom apărea în ochii lui Dumnezeu? Romani 3:28.

„Nu avem nici o neprihănire a noastră proprie cu care să corespundem cerințelor legii lui Dumnezeu. Însă Hristos a făcut o cale de scăpare pentru noi. El a trăit pe pământ în mijlocul încercărilor și ispitelor ca cele pe care le avem și noi de întâmpinat. El a trăit o viață fără păcat. El a murit pentru noi, și acum se oferă să ne ia păcatele și să ne dea neprihănirea Sa. Dacă te predai Lui, și Îl accepți ca Salvator al tău, atunci, oricât de păcătoasă poate să fi fost viața ta, de dragul Său ești socotit neprihănit. Caracterul lui Hristos stă în locul caracterului tău, și tu ești acceptat înaintea lui Dumnezeu ca și când nu ai fi păcătuț niciodată.” — *Calea către Hristos*, pg. 62 (engl.) (rom. cap. 7, „Testul uceniciei”).

- b. Când un credincios căit este socotit neprihănit, ce speranță are chiar și în fața morții? Ioan 3:16 (ultima parte); Tit 3:7; 1 Corinteni 15:21, 22.

„Prin credință [păcătosul] poate aduce la Dumnezeu meritele lui Hristos, și Domnul pune ascultarea Fiului Său în contul păcătosului. Neprihănirea lui Hristos este acceptată în locul eșecului omului, și Dumnezeu îl primește, iartă, îndreptățește pe sufletul căit, care crede; îl tratează ca și când ar fi neprihănit și îl iubește cum Îl iubește pe Fiul Său.” — *Solii alese*, vol. 1, pg. 367 (engl.) (rom. cap. 57, „Hristos, Calea vieții”).

Vineri

20 mai

ÎNTREBĂRI RECAPITULATIVE PERSONALE

1. Care a fost condiția vieții veșnice înainte și după cădere?
2. Din cauza păcatului, ce schimbare a avut loc în natura ființelor umane?
3. De ce vor fi blestemați cei care încearcă să fie neprihăniți prin ținerea legii?
4. Ce înțelegi prin expresia „Hristos, neprihănirea noastră”?
5. Dacă o persoană care este considerată neprihănită prin credință în neprihănirea lui Hristos se întâmplă să moară, care este speranța lui?

Moartea ispășitoare a lui Hristos (I)

„Mai mult, fraților, vă fac cunoscut Evanghelia pe care v-am predicat-o, ... prin care și sunteți salvați, ... cum Hristos a murit pentru păcatele noastre conform Scripturilor” (1 Corinteni 15:1-3).

„Atârnând pe cruce, Hristos era Evanghelia. Acum avem o solie: ‚Iată Mielul lui Dumnezeu, care îndepărtează păcatul lumii’ (Ioan 1:29) ... Aceasta este solia noastră, argumentul nostru, doctrina noastră, speranța noastră pentru cel nepocăit, încurajarea noastră pentru cel îndurerat, speranța noastră pentru fiecare credincios.” — *Comentarii Biblice [E.G.White] ale Noului Testament, vol. 6, pg. 1113 (engl.) (rom. cap. referitor la Galateni 6).*

Recomandare pentru studiu: *Hristos, Lumina lumii*, pg. 741-764 (engl.) (rom. cap. 78, „Calvarul” și cap. 79, „S-a sfârșit”).

Duminică

22 mai

1. S-A GĂSIT O RĂSCUMPĂRARE

a. **Ce măsuri a luat Dumnezeu în experiența jertfirii lui Isaac, și ce semnificație are aceasta în experiența umană? Geneza 22:7-13; Iov 33:24.**

„Berbecul oferit în locul lui Isaac Îl reprezenta pe Fiul lui Dumnezeu, care urma să fie jertfit în locul nostru. Când omul a fost condamnat la moarte pentru încălcarea legii lui Dumnezeu, Tatăl, privind la Fiul Său, i-a spus păcătosului: ‚Trăiește, am găsit o răscumpărare.’ ” — *Patriarhi și profeți*, pg. 154 (engl.) (rom. cap. 13, „Testul credinței”).

b. **Când s-a luat măsura pentru salvarea rasei umane? Matei 25:34; Apocalipsa 13:8 (ultima parte)** (engl. KJV, rom. BTF spune: „ale căror nume nu sunt scrise în cartea vieții Mielului înjunghiat de la întemeierea lumii”).

„În clipa în care omul... a făcut tocmai lucrurile pe care Dumnezeu a spus să nu le facă, Hristos, Fiul lui Dumnezeu, a stat între cei vii și cei morți, spunând, ‚Lasă pedeapsa să cadă asupra Mea. Voi sta în locul omului. El va avea o altă șansă.’ ” — *Comentarii Biblice [E.G.White] ale Vechiului Testament, vol. 1, pg. 1085 (engl.) (rom. cap. referitor la Geneza 3).*

2. SPERANȚA CENTRATĂ ÎNTR-UN MÂNTUITOR CE VA VENI

- a. De la ce înălțime a venit Isus pentru a muri pentru păcatele omenirii? 1 Timotei 6:14, 16; Filipeni 2:6.

„[Isus] Se oferise să Își dea viața ca răscumpărare, să ia sentința de moarte asupra Sa, pentru ca prin El ființele umane să poată găsi iertare; pentru ca prin meritele sângelui Său, și ascultare de legea lui Dumnezeu, să poată avea favoarea lui Dumnezeu și să fie aduse în frumoasa grădină, și să mănânce din rodul pomului de viață...

El urma să părăsească toată gloria Sa din cer, să vină pe pământ ca om, să Se umilească ca un om... El urma să moară de moartea cea mai îngrozitoare, atârnat între cer și pământ ca un păcătos vinovat.” — *Experiențe și viziuni*, pg. 149, 150 (engl.) (rom. cap. „Planul de mântuire”).

- b. Ce promisiune a fost dată lui Adam după ce păcătuisese, și ce semnificație avea acest angajament? Geneza 3:15.

„[Geneza 3:15 citat.] Această propoziție, rostită în auzul primilor noștri părinți, a fost pentru ei o promisiune...

Îngerii cerești au descris mai deplin în fața primilor noștri părinți planul care fusese făcut pentru mântuirea lor.... Fiul lui Dumnezeu se oferise să ispășească, cu propria Sa viață, fărădelegea lor. Urma să le fie oferită o perioadă de probă, și prin căință și credință în Hristos ei puteau deveni din nou copii ai lui Dumnezeu.” — *Patriarhi și profeți*, pg. 65, 66 (engl.) (rom. cap. 4, „Planul de mântuire”).

- c. După ce păcatul a intrat în lume, ce sistem a fost introdus pentru Adam și descendenții săi, și care era scopul acestuia? Geneza 4:3-5; Evrei 9:13, 14, 28.

„Omului căzut i-a fost revelat planul jertfei infinite prin care era oferită mântuirea. Nimic în afară de moartea iubitului Fiul al lui Dumnezeu nu putea ispăși păcatul omului, și Adam s-a mirat de bunătatea lui Dumnezeu în faptul că oferea o astfel de răscumpărare pentru păcătos... Prin instituirea sistemului de jertfe și daruri, moartea lui Hristos urma să fie mereu menținută în fața omului vinovat, pentru ca el să poată înțelege mai bine natura păcatului, rezultatele fărădelegii, și meritul darului divin.” — *The Signs of the Times*, 20 februarie 1893.

3. SALVATORUL ÎNTREGII OMENIRI

- a. Când a venit vremea potrivită, ce a decis Tatăl să facă pentru a elibera omenirea din sclavia păcatului? Galateni 4:4, 5. Pentru salvarea cui a venit Hristos în lume? 1 Timotei 4:10; 1 Ioan 4:14.

„[Hristos] a suferit moartea pentru fiecare om, și din acest motiv el are un interes gingaș și profund pentru fiecare.” — *Mărturii*, vol. 9, pg. 222 (engl.) (rom. secțiunea 6, subcap. „Între oamenii de culoare”).

„Samaritenii credeau că Mesia urma să vină ca Răscumpărătorul, nu doar al iudeilor, ci al lumii. Duhul Sfânt Îl prezisese prin Moise ca pe un profet trimis de Dumnezeu. Prin Iacov se declarase că la El se vor strânge toți oamenii; prin Avraam, că în El vor fi binecuvântate toate națiunile pământului. Pe aceste pasaje biblice își bazuau samaritenii credința în Mesia...”

Isus începuse să sfarme zidul de despărțire dintre iudei și neamuri, și să predice lumii mântuirea.” — *Hristos, Lumina lumii*, pg. 193 (engl.) (rom. cap. 19, „La fântâna lui Iacov”).

- b. Pentru a fi Mântuitorul lumii, în ce formă a venit Hristos jos pe pământ? Filipeni 2:7, 8.

- c. Când Hristos a murit pentru toată omenirea, care cuvinte ale lui Isus ne indică faptul că natura Sa umană a fost cea care a murit, nu divinitatea Sa? Ioan 10:17, 18.

„Cel care a spus, ‚Eu îmi dau viața, ca să o iau din nou’ (Ioan 10:17), a ieșit din mormânt la viața care era în Sine Însuși. Natura umană a murit; divinitatea nu a murit. În natura Sa divină, Hristos a posedat puterea de a sfărâma legăturile morții. El declară că are viața în Sine Însuși pentru a învia pe cine vrea El.” — *Solii alese*, vol. 1, pg. 301 (engl.) (rom. cap. 44, „Mântuitorul învia”).

„ ‚Eu sunt învierea și viața’ (Ioan 11:2). Acest limbaj poate fi folosit doar de Dumnezeu. Toate ființele create trăiesc prin voința și puterea lui Dumnezeu. Ele sunt primitoare dependente ale vieții Fiului lui Dumnezeu... Ele sunt umplute cu viață de la Sursa a toată viața. Doar Cel care are nemurirea, care locuiește în lumină și viață, putea să spună: ‚Am puterea să îmi dau viața și am puterea să o iau iarăși.’ ” — *Comentarii Biblice [E.G.White] ale Noului Testament*, vol. 5, pg. 1113 (engl.) (rom. cap. referitor la Marcu 16).

4. MOARTEA A DOUA ABOLITĂ PENTRU CEI CRE- DINCIOȘI

- a. Când pedeapsa morții veșnice va fi dată celor care L-au respins pe Hristos ca Mântuitor al lor, cum este numită aceasta, și de ce? Apocalipsa 20:14; 21:8.

„Plata păcatului este moartea; dar darul lui Dumnezeu este viața veșnică prin Isus Hristos Domnul nostru’ (Romani 6:23). În timp ce viața este moștenirea celor drepecți, moartea este partea celor răi. Moise a declarat lui Israel: ,Ți-am pus înainte viața și binele, moartea și răul’ (Deuteronom 30:15). Moartea la care se face referire în aceste versete este ... ,moartea a doua’, care este pusă în antiteză cu viața veșnică.” —*Marea luptă*, pg. 544 (engl.) (rom. cap. 33, „Prima mare amăgire”).

- b. Cum a experimentat Hristos sentimentul de disperare al celor care suferă moartea a doua? Matei 27:46; Evrei 2:9.

„Hristos a simțit în mare parte ceea ce vor simți cei răi când cupele mâniei lui Dumnezeu se vor revărsa peste ei. O disperare neagră, ca paloarea morții, se va strânge împrejurul sufletelor lor vinovate, și atunci ei vor realiza în cea mai mare măsură păcătoșenia păcatului... Dacă ei refuză beneficiul ceresc, ... alegerea este a lor, și în final ei primesc plata lor, care este mânia lui Dumnezeu și moartea veșnică. Ei vor fi separați pentru totdeauna de prezența lui Isus, al cărui sacrificiu ei l-au disprețuit.” —*Mărturii*, vol. 2, pg. 210 (engl.) (rom. cap. 61, „Cuvânt către predicatori”).

- c. Prin moarte, ce a nimicit Hristos pentru noi, și ce a făcut El posibil? 2 Timotei 1:10; Ioan 5:24; Apocalipsa 2:11.

„Nemurirea, promisă omului cu condiția ascultării, fusese pierdută prin încălcarea legii... Nu putea exista speranță pentru rasa căzută, dacă Dumnezeu nu ar fi pus nemurirea la dispoziția lor prin jertfa Fiului Său... Fiecare om poate intra în posesia binecuvântării fără preț, dacă se conformează condițiilor. Toți cei care ,prin stăruința în bine, caută slava, cinstea și nemurirea’, vor primi ,viața veșnică’ (Romani 2:7).” —*Marea luptă*, pg. 533 (engl.) (rom. cap. 33, „Prima mare amăgire”).

5. UN SCHIMB MINUNAT

- a. **De ce a suferit Hristos pedeapsa deplină pentru păcat, în timp ce El nu era deloc vinovat, de nici un păcat? 2 Corinteni 5:21; Tit 2:14.**

„Isus a luat asupra Sa natura umană, și ce onoare a acordat El rasei umane făcând astfel! El a suferit ca un om, El a fost ispitit cum sunt ispitiți oamenii, totuși fără păcat. El a fost făcut păcat pentru noi, deși El nu a cunoscut nici un păcat, pentru ca noi să putem fi făcuți neprihănirea lui Dumnezeu în El.” — *The Review and Herald*, 18 noiembrie 1890.

- b. **Ce ne oferă Hristos în schimbul păcatelor noastre? Romani 5:17.**

„Hristos a fost tratat așa cum meritam noi, pentru ca noi să fim tratați așa cum merită El. El a fost condamnat pentru păcatele noastre, la care nu S-a făcut părtaș, ca noi să putem fi îndreptățiți prin neprihănirea Sa, la care noi nu am contribuit cu nimic. El a suferit moartea care era a noastră, pentru ca noi să putem primi viața care era a Lui.” — *Hristos, Lumina lumii*, pg. 25 (engl.) (rom. cap. 1, „Dumnezeu cu noi”).

„Noi nu suntem demni de iubirea lui Dumnezeu, însă Hristos, Garantul nostru, este demn, și El este cu totul capabil să îi salveze pe toți cei care vor veni la El. Oricare ar fi fost experiența voastră din trecut, oricât de descurajatoare sunt circumstanțele prezente, dacă vii la Isus exact așa cum ești, slab, neajutorat, și disperat, milosul nostru Salvator îți va ieși în întâmpinare de departe, și Își va pune în jurul tău brațele iubirii Sale și haina neprihănirii Sale... El pledează înaintea lui Dumnezeu în favoarea noastră, spunând: Am luat locul păcătosului. Nu privi la acest copil rătăcit, ci privește la Mine. Dacă Satan pledează tare împotriva sufletelor voastre, acuzându-vă de păcat, și pretinzându-vă drept pradă a sa, sângele lui Hristos pledează cu și mai mare putere.” — *Cugetări de pe Muntele Ferișirilor*, pg. 8 (engl.) (rom. cap. 2, „Ferișirile”).

ÎNTREBĂRI RECAPITULATIVE PERSONALE

1. Care a fost scopul lui Dumnezeu când a dat omenirii o a doua perioadă de probă?
2. Când Adam a murit la vârsta de 930 de ani, a plătit el pedeapsa fărădelegii lui, menționate în Geneza 2:17?
3. Pentru cine Și-a dat Isus viața pe cruce?
4. Care este dovada că Isus nu a abrogat prima moarte?
5. Dacă dăm la schimb păcatele noastre pentru neprihănirea lui Hristos, ce trebuie să Îi dăm de asemenea, și ce trebuie să acceptăm de la El?

Sabat, 4 iunie 2016

Darul Sabatului Întâi pentru o capelă în Podgorica, Muntegru

Muntegru este o țară europeană muntoasă din sud-estul Peninsulei Balcanice. Capitala ei, și cel mai mare oraș, este Podgorica, în timp ce orașul Cetinje este desemnat drept Prijestonica, adică fostul Oraș Capitală Regală. Muntegrinii au fost, din punct de vedere istoric, membri ai Bisericii Ortodoxe Sârbe și creștinismul Ortodox sârb este încă religia cea mai populară în acea regiune, astăzi. Există de asemenea o mică populație catolică, în cea mai mare parte între cei de etnie albaneză și între unii croați. Cam o cincime din populație se declară adepți ai islamului.

Muntegru este de asemenea cunoscut pentru frumusețea sa naturală și pentru o istorie tulburătoare care a rezultat din dominația Imperiului Otoman. Oamenii iubitori de libertate din Muntegru nu se vor împăca niciodată cu greutățile războiului și sclaviei. De-a lungul secolelor, ei au înfruntat ororile războaielor prelungite. Natura aspră din nordul Muntegrului, unde zăpada poate cădea în fiecare lună a anului, și climatul blând mediteranean de pe coasta Adriatică sudică, din aceeași țară, au contribuit la dezvoltarea unei mentalități speciale a oamenilor cu emoții puternice, care sunt reticenți în abandonarea valorilor tradiționale.

În astfel de circumstanțe, Mișcarea de Reformă a Adventiștilor de Ziua a Șaptea și-a început activitatea în anii 1990, cu ajutorul unor credincioși de peste hotare, care au cumpărat o bucată de teren și au construit o casă de rugăciune și închinare în periferia orașului Podgorica. Biserica noastră locală a funcționat în această clădire începând din anul 1992.

Din cauza distanței dintre locul nostru de închinare și Podgorica, și a dificultăților cu transportul spre oraș, am decis să mutăm capela existentă și să cumpărăm o proprietate într-o locație mai apropiată de oamenii care au nevoie să audă solia mântuirii. Acesta este motivul pentru care avem nevoie de fonduri suplimentare pentru a înainta lucrarea lui Dumnezeu în această parte a lumii.

Îi încurajăm pe cei de aceeași credință cu noi și pe membrii Școlilor de Sabat din întreaga lume să își amintească de nevoile noastre de aici din Muntegru și să vă mulțumim pentru darurile generoase și pentru rugăciunile voastre.

Frații și surorile voastre în Hristos, din Muntegru

Moartea ispășitoare a lui Hristos (II)

„Dar noi propovăduim pe Hristos Cel răstignit, care pentru iudei este o pricină de poticnire, și pentru neamuri o nebunie, dar pentru cei chemați, fie iudei, fie greci, este puterea și înțelepciunea lui Dumnezeu” (1 Corinteni 1:23, 24).

„Darul lui Hristos revelează inima Tatălui. El mărturisește că, luând asupra Sa sarcina răscumpărării noastre, El nu va cruța nimic, oricât de drag, ce e necesar pentru încheierea lucrării Sale.” — *Mărturii*, vol. 9, pg. 254 (engl.) (rom. secțiunea 8, subcap. „Slava evangheliei”).

Recomandare pentru studiu: *Solii alese*, vol. 1, pg. 389-394 (engl.) (rom. cap. 61, „Hristos, Centrul soliei”).

Duminică

29 mai

1. ATÂT DE MULT A IUBIT DUMNEZEU LUMEA

a. **Descrieți adâncimea iubirii lui Dumnezeu? Ioan 3:16; Romani 5:6-8.**

„Moartea lui Hristos dovedește marea iubire a lui Dumnezeu pentru om. Ea este garanția mântuirii noastre...

Prin cruce noi învățăm că Tatăl ceresc ne iubește cu o dragoste infinită.” — *Istoria faptelor apostolilor*, pg. 209, 210 (engl.) (rom. cap. 20, „Înălțând crucea”).

b. **Ce poruncă nouă ar trebui să ne dorim să ascultăm noi, ce ne-ar separa de cei necredincioși? Ioan 13:34, 35.**

„După cum îi iubise Hristos, tot astfel trebuia să se iubească ucenicii unii pe alții. Ei trebuia să arate în afară dragostea care locuia în inimile lor pentru bărbați, femei și copii, făcând tot ce stătea în puterea lor pentru salvarea lor. Însă ei trebuiau să arate o dragoste în mod special gingașă față de cei de aceeași credință...

Este cea mai mare și mai fatală înșelăciune să presupui că cineva poate avea credința care duce la viață veșnică, fără să posede dragoste asemenea lui Hristos pentru frații săi.” — *Comentarii biblice [E.G.White] ale Noului Testament*, vol. 5, pg. 1140, 1141 (engl.) (rom. cap. referitor la Ioan 13).

Darul Sabatului întâi pentru o capelă în Podgorica, Muntenegru

2. TOATĂ OMENIREA BENEFICIAZĂ DE PE URMA MORȚII LUI HRISTOS

- a. Ce lecție a predat Isus cu privire la șarpele de aramă înălțat în pustie? Ioan 3:14, 15.

„Când poporul lui Israel murea de înțepătura șerpilor veninoși, Dumnezeu l-a îndrumat pe Moise să facă un șarpe de aramă... Atunci cuvântul s-a răspândit în tabără, cum că toți cei ce urma să privească la șarpe aveau să trăiască.” — *Hristos, Lumina lumii*, pg. 174 (engl.) (rom. cap. 17, „Nicodim”).

„Spre crucea Calvarului, pe care e un Mântuitor muribund, trebuie să primum. Interesele noastre veșnice cer ca noi să arătăm credință în Hristos.” — *Ibid.*, pg. 660 (engl.) (rom. cap. 72, „În amintirea Mea”).

- b. Datorită morții lui Hristos, ce binecuvântare zilnică revarsă Dumnezeu asupra tuturor bărbaților și femeilor în această viață de probă? Matei 5:45.

„Morții lui Hristos îi datorăm chiar această viață pământească. Pâinea pe care o mâncăm este răscumpărată cu trupul Său frânt. Apa pe care o bem este cumpărată de sângele Său vărsat. Niciodată nu mănâncă cineva, sfânt sau păcătos, din pâinea sa zilnică, fără ca să se hrănească cu trupul și sângele lui Hristos. Crucea Calvarului este imprimată pe fiecare bucată. Ea se reflectă în fiecare izvor de apă.” — *Ibid.*

- c. În timp ce credincioșii și necredincioșii se bucură în egală măsură de tot ce ține de viața lor trecătoare în virtutea morții lui Hristos, doar cine va primi viața veșnică? Matei 7:21; Ioan 3:16; Romani 2:7; Apocalipsa 22:14.

„[Matei 7:21 citat.] Testul sincerității nu stă în cuvinte, ci în fapte. Hristos nu spune nici unui om, Ce spui tu în plus față de alții? Ci, ‚Ce faci tu în plus față de alții?’ (Matei 5:47). Cuvintele Sale ‚Dacă știți aceste lucruri, ferice de voi, dacă le faceți’ (Ioan 13:17) sunt pline de semnificație. Cuvintele nu au nici o valoare, dacă nu sunt însoțite de fapte corespunzătoare.” — *Parabolele Domnului*, pg. 272 (engl.) (rom. cap. 22, „A zice și a face”).

„Cuvântul lui Dumnezeu spune în mod clar că puțini vor fi salvați, și că marea parte a celor, chiar, care sunt chemați, se vor dovedi nevrednici de viața veșnică. Ei nu vor avea parte în cer, ci partea lor va fi cu Satan, și vor experimenta moartea a doua.” — *Mărturii*, vol. 2, pg. 293, 294 (engl.) (rom. cap. 41, „Adevărata convertire”).

3. IERTARE COMPLETĂ DISPONIBILĂ

- a. Sub sistemul de jertfe, ce cerea legea pentru iertarea păcatelor? Evrei 9:22. Ce a făcut Hristos ca iertarea să fie posibilă pentru toți? Romani 5:8, 9.

„Mulți și-au exprimat uimirea pentru faptul că Dumnezeu a cerut să fie ucise atâtea victime în sistemul de sacrificii al poporului iudeu; însă acesta trebuia să ancoreze în mințile lor marele adevăr că fără vărsare de sânge nu există iertare a păcatelor. O lecție era întrupată în fiecare sacrificiu, imprimată în fiecare ceremonie, predicată în mod solemn de preot în slujba sa sfântă, și inspirată de Dumnezeu Însuși — că doar prin sângele lui Hristos există iertare de păcate. Cât de puțin simțim noi ca popor forța acestui mare adevăr! Cât de rar aducem noi prin credință vie, activă, acest mare adevăr în viețile noastre, că există iertare pentru cel mai mic păcat, iertare pentru cel mai mare păcat!” — *The Review and Herald*, 21 septembrie 1886.

- b. Cum cuprinde jertfa lui Hristos întreaga omenire, și ce obligație se află asupra noastră? 2 Corinteni 5:14, 15.

„Hristos a suferit în afara porților Ierusalimului, întrucât Calvarul era în afara zidurilor cetății. Aceasta urma să arate că El a murit, nu doar pentru evrei, ci pentru întreaga omenire.” — *Comentarii Biblice [E.G.White] ale Noului Testament*, vol. 7, pg. 934 (engl.) (rom. cap. referitor la Evrei 13).

- c. Cu ce condiție este iertat păcătosul, și la ce va conduce aceasta? 1 Ioan 1:9; Coloseni 3:1-3.

„Cât de minunat este planul de mântuire în simplitatea și deplinătatea sa. El nu doar că pune la dispoziție iertarea deplină pentru păcătos, ci de asemenea restaurarea călcătorului legii, făcând o cale prin care el poate fi acceptat ca un fiu al lui Dumnezeu. Prin ascultare el poate fi posesor al dragostei, al păcii și bucuriei. Credința îl poate uni în slăbiciunea sa cu Hristos, sursa tăriei divine; și prin meritele lui Hristos el poate găsi aprobarea lui Dumnezeu, pentru că Hristos a satisfăcut cerințele legii, și El atribuie neprihănirea Sa sufletului căit, credincios.” — *The Review and Herald*, 10 martie 1891.

4. ÎNDREPTĂȚIRE PRIN CREDINȚĂ

- a. Când Hristos a semnat cu propriul Său sânge actele de emancipare ale rasei umane, cine a devenit posesorul legal al întregii omeniri care până aici fusese „vândută sub păcat” (Romani 7:14)? 1 Petru 1:18-20.

„Prin revărsarea întregii vistierii a cerului în această lume, dându-ne tot cerul în Hristos, Dumnezeu a cumpărat voința, afecțiunile, mintea, sufletul, fiecărei ființe umane. Fie că sunt credincioși sau necredincioși, toți sunt proprietatea Domnului.

Suntem ai Săi prin creațiune și prin răscumpărare. Chiar corpurile noastre nu ne aparțin.... Viețile noastre și toate facultățile noastre Îi aparțin Lui.” — *Harul uimitor al lui Dumnezeu*, pg. 173 (engl.) (rom. cap. 165, „Valoarea unui suflet”).

- b. Întrucât Hristos a dobândit dreptul de proprietate, ce cere El acum de la fiecare persoană individuală pentru a finaliza procesul de adopție ca fiu sau fiică a lui Dumnezeu? Galateni 3:26-29.

„Mulți... nu văd lucrarea care trebuie să fie realizată în ei de Duhul Sfânt înainte ca ei să poată fi transformați din supuși ai lui Satan în fii ai lui Dumnezeu... ‚Dacă un om nu se naște din nou’ — dacă nu primește o inimă nouă, dorințe, scopuri și motive noi, care să conducă la o nouă viață — el nu poate vedea Împărăția lui Dumnezeu’ (Ioan 3:3)... El nu trebuie să mai fie un supus docil al vrăjmașului lui Hristos. El trebuie să devină moștenitor al lui Dumnezeu prin credință, un fiu al lui Dumnezeu prin adopție.” — *The Signs of the Times*, 9 martie 1882.

„Când păcătosul căit, zdrobit înaintea lui Dumnezeu, discernе ispășirea lui Hristos în favoarea sa și acceptă ispășirea aceasta ca singura sa speranță în viața aceasta și în cea viitoare, păcatele sale sunt iertate...

Iertarea și îndreptățirea sunt unul și același lucru. Prin credință, credinciosul trece din poziția de rebel, copil al păcatului și al Satanei, la poziția de supus loial al lui Isus Hristos, nu din cauza unei bunătăți inerente, ci pentru că Hristos îl primește drept copil al Său prin adopție. Păcătosul primește iertarea păcatelor sale, pentru că aceste păcate sunt purtate de Înlocuitorul și Garantul său. Domnul vorbește Tatălui Său ceresc, spunându-i: ‚Acesta este copilul Meu. Eu îl grațiez de condamnarea la moarte, dându-i polița Mea de asigurare de viață — viața veșnică — pentru că Eu am luat locul său și am suferit pentru păcatele sale. El este chiar fiul Meu iubit.’ Astfel omul, iertat, și îmbrăcat cu hainele frumoase ale neprihănirii lui Hristos, stă fără vină înaintea lui Dumnezeu.” — *Credința și faptele*, pg. 103 (engl.) (rom. cap. 15, „Aceasta este îndreptățirea prin credință”).

5. LEGEA LUI DUMNEZEU JUSTIFICATĂ

a. De ce regele Darius a fost incapabil să împiedice aruncarea lui Daniel în groapa cu lei pentru încălcarea decretului dat de el însuși, deși dorea să îl salveze pe Daniel? Daniel 6:7-9, 15, 16.

b. Într-un mod similar, ce a dovedit moartea lui Hristos pe cruce referitor la natura sfintei legi a lui Dumnezeu? Psalmul 111:7, 8. La cine și-a avut originea ideea că moartea lui Hristos a abolit legea lui Dumnezeu?

„Scopul lui Satan este întotdeauna de a face fără valoare legea lui Dumnezeu și de a perverti adevărata semnificație a planului de mântuire. De aceea el a născocit minciuna că jertfa lui Hristos pe crucea Calvarului a fost cu scopul de a-i elibera pe oameni de obligativitatea păzirii legilor lui Dumnezeu... Dacă legea ar fi putut fi abolită, și guvernarea cerului și a pământului și a lumilor nenumărate ar mai fi putut fi menținută, Hristos nu ar fi avut nevoie să moară. Moartea lui Hristos urma să clarifice pentru totdeauna chestiunea validității legii lui Iehova. Întrucât a suferit pedeapsa completă pentru o lume vinovată, Isus a devenit Mijlocitor între Dumnezeu și om, pentru a restaura sufletul căit în favoarea lui Dumnezeu dându-i har să țină legea Celui Prea Înalt. Hristos a venit nu să distrugă legea sau profeții, ci să împlinească acestea la literă. Ispășirea de pe Calvar a dovedit că Legea lui Dumnezeu este sfântă, dreaptă și adevărată, nu doar în fața lumii căzute, ci în fața cerului și a lumilor necăzute. Hristos a venit să mărească Legea și să o facă onorabilă.” — *Credința și faptele*, pg. 118, 119 (engl.) (rom. cap. 18, „Omul poate să fie la fel de pur în sfera lui, ca Dumnezeu în a Sa”).

Vineri

3 iunie

ÎNTREBĂRI RECAPITULATIVE PERSONALE

1. Cum ne vom revela dragostea noastră pentru Hristos într-un mod practic?
2. Doar când vor fi cuvintele noastre benefice pentru alții?
3. Împreună cu iertarea pentru păcătos, ce altceva mai pune la dispoziție planul de mântuire?
4. Ce trebuie să facem pentru a fi adoptați ca fii și fiice ale lui Dumnezeu?
5. Care este cea mai puternică dovadă că legea lui Dumnezeu este imuabilă? De ce?

Învierea lui Hristos

„Mai mult, fraților, vă fac cunoscut Evanghelia pe care v-am predicat-o, ... cum Hristos a murit pentru păcatele noastre conform Scripturilor, că a fost îngropat și a înviat a treia zi, conform Scripturilor” (1 Corinteni 15: 1, 3, 4).

„Învierea lui Isus a fost un tip al învierii finale a tuturor celor ce dorm în El. Înfățișarea Mântuitorului înviat, comportamentul Său, vorbirea Sa, erau familiare ucenicilor Săi. După cum Isus a înviat din morți, tot astfel, cei care dorm în El vor învia din nou.” — *Evenimentele ultimelor zile*, pg. 291 (engl.) (rom. cap. 20, „Moștenirea sfinților”).

Recomandare pentru studiu: *Hristos, Lumina lumii*, pg. 779-794 (engl.) (rom. cap. 81, „A înviat Domnul”; cap. 82, „De ce plângi?”).

Duminică

5 iunie

1. HRISTOS A PREZIS ÎNVIEREA SA

a. Cum a prezis Isus moartea și învierea Sa? Matei 20:18, 19.

b. Ce au vrut conducătorii iudei să facă în Sabat pentru a preveni împlinirea cuvintelor lui Hristos cu privire la învierea Sa? Matei 27:62-66. Ce putem învăța de la femeile care au pregătit mirode-nii pentru Isus? Luca 23:55, 56.

„Preoții au dat indicații pentru paza mormântului. O piatră mare a fost pusă în fața intrării. Peste această piatră ei au pus funii, asigurând capetele de stânca cea solidă, sigilându-le cu sigiliul roman. Piatra nu putea fi mutată fără ca sigiliul să fie rupt. O gardă de o sută de soldați a fost staționată împrejurul mormântului pentru a împiedica furtul din ea. Preoții au făcut tot ce puteau pentru a menține corpul lui Isus acolo unde a fost pus. Acesta a fost sigilat pe cât de sigur posibil în mormântul Său, ca și când ar fi trebuit să rămână acolo pentru totdeauna.” — *Hristos, Lumina lumii*, pg. 778 (engl.) (rom. cap. 80, „În mormântul lui Iosif”).

2. SCENA ÎNVIERII

- a. **Conform celor spuse de apostoli, cine l-a înviat pe Isus? Faptele Apostolilor 2:32; 13:33. Pe cine l-a trimis Tatăl să Îl cheme din nou la viață pe Isus? Matei 28:1-3.**

„Acest mesager este cel care ocupă poziția din care a căzut Satan. ... Soldații îl văd îndepărtând piatra, ca și cum ar fi fost o pietricică, și îl aud strigând: ‚Fiu al lui Dumnezeu, vino afară; Tatăl Tău Te cheamă’. Ei Îl văd pe Isus ieșind din mormânt și Îl aud proclamând deasupra mormântului deschis: ‚Eu sunt învierea și viața.’ În timp ce iese în maiestate și slavă, oastea îngerească se apleacă în adorare înaintea Răscumpărătorului.” — *Hristos, Lumina lumii*, pg. 780 (engl.) (rom. cap. 81, „A înviat Domnul”).

- b. **Ce parte a avut Fiul divin al lui Dumnezeu în învierea trupului Său omenesc? Ioan 2:19-22; 10:17, 18.**

„Când vocea puternicului înger a fost auzită la mormântul lui Hristos, spunând ‚Tatăl Tău Te cheamă’ Mântuitorul a ieșit din mormânt prin viața care era în El însuși... Acum s-a împlinit profeția pe care o rostise El preoților și conducătorilor: ‚Stricați templul acesta și în trei zile îl voi ridica’ (Ioan 2:19).” — *Ibid.*, pg. 785 (engl.) (rom. cap. 81, „A înviat Domnul”).

- c. **Cum au reacționat gărzile romane și îngerii răi care păzeau mormântul atunci când au văzut că Hristos a fost înviat? Matei 28:4. Ce a confirmat învierea lui Hristos în mintea lui Satan?**

„Groaza a apucat gărzile romane. Unde era acum puterea lor de a păzi trupul lui Hristos? Ei nu s-au gândit la datoria lor, nici la faptul că ucenicii L-ar fura. Când lumina îngerilor a strălucit împrejur, mai luminoasă decât soarele, gărzile romane au căzut la pământ ca niște oameni morți...”

Îngerii lui Satan fuseseră constrânși să fugă din fața luminii strălucitoare, pătrunzătoare, a îngerilor cerești... Satan știa că după ceva vreme el trebuia să moară și împărăția sa să treacă la Acel a cărui era de drept. El se lamenta și urla de mânie că în ciuda tuturor eforturilor sale, Isus nu fusese biruit, ci deschisese o cale pentru mântuirea omului, și oricine dorea, putea să meargă pe ea și să fie salvat.” — *Experiențe și viziuni*, pg. 182 (engl.) (rom. cap. „Învierea lui Hristos”).

3. ÎNVIAT PENTRU VIAȚĂ VEȘNICĂ

- a. Cum a explicat Isus ucenicilor Săi faptul că El fusese înviat ca o ființă umană cu un trup fizic, și nu ca un spirit, fiind asemenea îngerilor? Luca 24:36-40. Când ei se îndoiau, ce a făcut El pentru a le îndepărta îndoielile? Luca 24:41-43.

- b. Cum descrie Biblia corpul uman înviat al lui Hristos? Filipeni 3:21 Cum este corpul înviat al lui Hristos diferit de corpul nostru muritor actual? Romani 6:9, 10; Evrei 7:16.

- c. Ce plan a făcut Satan pentru a distruge impactul învierii lui Hristos, și cum a fost implementat acest complot? Matei 28:11-15.

„Satan a poruncit îngerilor săi să meargă la mai marii preoților și bătrânilor. El le-a spus: „Am avut succes în înșelarea lor, orbindu-le ochii și împietrindu-le inimile împotriva lui Isus. I-am făcut să creadă că El a fost un impostor. Acea gardă romană va duce vestea urâtă că Hristos a înviat. I-am făcut pe preoți și pe bătrâni să Îl urască pe Isus și să Îl ucidă. Acum prezentați-le faptul că dacă devine cunoscut faptul că Isus a înviat, ei vor fi uciși cu pietre de oameni pentru că au dat la moarte un om inocent.’...

... S-a decis să plătească soldații să țină secret acest lucru. Preoții și bătrânii le-au oferit o mare sumă de bani... Și când garda a întrebat ce li se va face pentru că au dormit în post, oficialii iudei au promis că îl vor convinge pe guvernator și vor fi în siguranță. De dragul banilor, garda romană și-a vândut onoarea, și a căzut de acord să urmeze sfatul preoților și al bătrânilor.” — *Experiențe și viziuni*, pg. 183, 184 (engl.) (rom. cap. „Învierea lui Hristos”).

„A fost dat un raport mincinos soldaților... Aici preoții au mers prea departe. Cum puteau soldații să spună că ucenicii Îi furaseră corpul în timp ce ei dormeau? Dacă ei dormeau, cum puteau să știe? Iar dacă ucenicii fuseseră dovediți vinovați de furtul trupului lui Hristos, nu ar fi fost preoții primii să îi condamne? Sau dacă santinelele ar fi dormit la mormânt, nu ar fi fost preoții cei dintâi să îi acuze înaintea lui Pilat?” — *Hristos, Lumina lumii*, pg. 781, 782 (engl.) (rom. cap. 81, „A înviat Domnul”).

4. TROFEE ALE VICTORIEI LUI HRISTOS

- a. **Ce măsură a luat Dumnezeu în avans pentru a învinge această minciună pe care o plănuise Satan? Matei 27:50-53.**

„Când Isus, atârnat pe cruce, a strigat ‚S-a sfârșit’, stâncile s-au sfărâmat, pământul s-a cutremurat, și unele morminte s-au deschis. Când El a înviat ca biruitor asupra morții și a mormântului, ... mulți dintre morții cei dreپți, ascultători de chemarea Sa, au ieșit din mormânt ca martori ai faptului că El înviase. Acei sfinți înviați, favorizați, au ieșit glorificați. Ei erau aleși și sfinți din fiecare secol, de la creațiune până în zilele lui Hristos. Astfel, în timp ce conducătorii iudei încercau să ascundă faptul învierii lui Hristos, Dumnezeu a ales să ridice un grup de oameni din mormintele lor, pentru a mărturisi faptul că Isus învia-se, și pentru a declara slava Sa....

Cei care au ieșit din morminte după învierea lui Isus s-au arătat multora, spunându-le că jertfa pentru om era încheiată, că Isus, pe care Îl răstigniseră iudeii, înviase din morți; și ca dovadă a cuvintelor lor, ei declarau: ‚Noi am înviat împreună cu El.’ Ei mărturiseau că prin puterea Sa cea mare fuseseră chemați afară din mormintele lor.” — *Experiențe și viziuni*, pg. 184 (engl.) (rom. cap. „Învierea lui Hristos”).

- b. **Ce profeție din Vechiul Testament a fost îndeplinită de cei care au fost înviați de Hristos în ziua învierii Sale? Isaia 26:19. În ce privință sunt acești sfinți înviați diferiți de cei pe care i-a înviat El înainte de moartea Sa? Ioan 11:43, 44; Luca 7:11-15.**

„În timpul slujirii Sale, Isus înviase morți, aducându-i la viață. El îl înviase pe fiul văduvei din Nain, pe fetița conducătorului și pe Lazăr. Însă aceștia nu erau îmbrăcați cu nemurire. După ce au fost înviați, ei mai erau încă supuși morții. Însă cei care au ieșit din mormânt la învierea lui Hristos, au fost înviați pentru viață veșnică. Ei s-au înălțat cu El ca trofee ale victoriei Sale asupra morții și a mormântului. Aceștia, a spus Hristos, nu mai sunt captivi ai lui Satan; Eu i-am răscumpărat. Eu i-am adus din mormânt ca primele roade ale puterii Mele, pentru a fi cu Mine acolo unde sunt Eu, pentru a nu mai vedea niciodată moartea sau experimenta necazul.” — *Hristos, Lumina lumii*, pg. 786 (engl.) (rom. cap. 81, „A înviat Domnul”).

5. SEMNIFICAȚIA ÎNVIERII LUI HRISTOS

- a. Ce speranță a credincioșilor a fost făcută sigură prin învierea lui Hristos? 1 Corinteni 15:20-23; Ioan 6:40; 1 Tesaloniceni 4:14-17.

- b. Ce fel de trup vor avea creștinii înviați, și de ce este necesară schimbarea în nemurire? 1 Corinteni 15:50-53.

„Trupul înviat al Mântuitorului, comportamentul Său, accentele din vorbirea Sa, toate erau familiare urmașilor Săi. Într-un mod asemănător vor învia cei care au murit în Isus. Îi vom cunoaște pe prietenii noștri la fel cum ucenicii L-au cunoscut pe Isus. Deși ei poate au fost deformați, bolnavi, sau desfigurați în această viață muritoare, totuși, în corpul lor înviat și glorificat identitatea lor va fi păstrată perfect, și noi vom recunoaște, în fața radiantă de lumina strălucitoare de la fața lui Isus, trăsăturile celor pe care îi iubim.” — *Credința prin care trăiesc*, pg. 180 (engl.) (rom. cap. „Hristos--Primele roade”).

- c. Ce ceremonie simbolică din Vechiul Testament prefigura învierea lui Hristos? Leviticul 23:10-12; 1 Corinteni 15:20.

„Hristos a înviat dintre cei morți ca pârgă a celor care dorm. El era antitipul snopului legănat, și învierea Sa a avut loc chiar în ziua când snopul legănat trebuia prezentat înaintea Domnului. ... Învierea Sa este tipul și garanția învierii tuturor morților drepecți.” — *Hristos, Lumina lumii*, pg. 785, 786 (engl.) (rom. cap. 81, „A înviat Domnul”).

ÎNTREBĂRI RECAPITULATIVE PERSONALE

1. De ce au mers conducătorii iudei atât de departe pentru a păzi corpul lui Isus?
2. Cine a înviat de fapt trupul lui Isus?
3. Ce a confirmat învierea lui Hristos cu privire la destinul lui Satan?
4. Ce era special în legătură cu cei care au înviat cu Hristos?
5. La ce se face referire prin „trupul și sângele” care nu poate moșteni Împărăția lui Dumnezeu?

Înălțarea lui Hristos

„[Isus] i-a condus [pe ucenicii Săi] afară până spre Betania. Și-a ridicat mâinile, și i-a binecuvântat. Pe când îi binecuvânta, S-a despărțit de ei, și a fost înălțat la cer” (Luca 24:50, 51).

„Același Isus pe care Îl văzuseră mergând la Cer, urma să vină din nou în același mod cum Se înălțase. Această asigurare a fost întotdeauna, și va fi până la încheierea timpului, speranța și bucuria tuturor celor care Îl iubesc cu adevărat pe Hristos.” — *The Spirit of Prophecy*, vol. 3, pg. 254.

Recomandare pentru studiu: *Hristos, Lumina lumii*, pg. 829-835 (engl.) (rom. cap. 87, „La Tatăl Meu și la Tatăl vostru”).

Duminică

12 iunie

1. O VIZITĂ SCURTĂ LA TATĂL

a. Ce i-a spus Isus Mariei Magdalena când ea L-a recunoscut pentru prima dată după învierea Sa? Ioan 20:14-17.

b. Pe baza răspunsului dat Mariei, ce ne sugerează faptul că Isus S-a înălțat la cer mai târziu în acea dimineață de duminică, și S-a întors în aceeași zi? Ioan 20:19-27; Matei 28:18.

„Isus a refuzat să primească omagiul poporului Său până când avea asigurarea că sacrificiul Său era acceptat de Tatăl. El S-a înălțat în curțile cerești, și a auzit de la Dumnezeu Însuși asigurarea că ispășirea Sa pentru păcatele oamenilor fusese deplină, că prin sângele Său toți puteau avea viața veșnică. Tatăl a ratificat legământul făcut cu Hristos, că îl va primi pe omul căit și ascultător, și că îl va iubi la fel cum Îl iubește pe Fiul Său... Toată puterea din cer și de pe pământ a fost dată Prințului Vieții, și El S-a reîntors la urmașii Săi într-o lume de păcat, ca să le împartă din puterea și slava Sa.” — *Hristos, Lumina lumii*, pg. 790 (engl.) (rom. cap. 82, „De ce plângi?”).

2. ZILELE FINALE ALE LUI HRISTOS PE PĂMÂNT

- a. **Cât timp a stat Isus pe pământ după înălțarea Sa, și care au fost unele dintre lucrurile pe care le-a făcut cu urmașii Săi în acest timp? Faptele Apostolilor 1:1-3; Luca 24:45, 46.**

„Timp de patruzeci de zile Isus a rămas pe pământ, pregătindu-i pe ucenici pentru lucrarea dinaintea lor și explicându-le ceea ce până acum nu fuseseră capabili să înțeleagă. El le-a vorbit despre profeții referitoare la venirea Sa, despre respingerea Sa de către iudei, și despre moartea Sa, arătându-le că fiecare specificație din aceste profeții fusese împlinită. El le-a spus că ei urma să privească această împlinire a profeției ca pe o asigurare despre puterea care urma să îi însoțească în lucrările lor viitoare....

În timpul acelor zile pe care Hristos le-a petrecut cu ucenicii Săi, ei au câștigat o nouă experiență. Când L-a auzit pe iubitul lor Mântuitor explicându-le Scripturile în lumina tuturor lucrurilor întâmplare, credința lor în El a fost pe deplin întemeiată.” — *Istoria faptelor apostolilor*, pg. 26, 27 (engl.) (rom. cap. 3, „Marea însărcinare”).

- b. **Înainte de a Se înălța la cer, ce misiune a dat Hristos ucenicilor Săi, și cât de departe urma să ajungă această lucrare? Marcu 16:15; Matei 28:19, 20. Unde trebuia să înceapă lucrarea lor de predicare, și de ce? Faptele Apostolilor 1:8.**

„Înainte de a se înălța la cer, Hristos a dat ucenicilor Săi însărcinarea lor... Voi ați fost martori ai vieții Mele de sacrificiu în favoarea lumii, le-a spus El. Voi ați văzut eforturile Mele pentru Israel. Și deși poporul Meu... M-a respins, ei vor mai avea încă o altă ocazie de a-L accepta pe Fiul lui Dumnezeu. Ați văzut că pe toți cei ce vin la Mine mărturisindu-și păcatele îi primesc cu generozitate. Pe cel ce vine la Mine nu îl voi da afară în nici un caz. Vouă, ucenicilor Mei, vă încredințez această solie de milă. Ea trebuie să fie dată atât iudeilor cât și neamurilor — mai întâi lui Israel, și apoi tuturor națiunilor, limbilor și popoarelor.” — *Ibid.*, pg. 27, 28 (engl.) (rom. cap. 3, „Marea însărcinare”).

„În Ierusalim erau multe persoane care credeau în taină că Isus din Nazaret era Mesia, și mulți care fuseseră înșelați de preoți și conducători. Acestora trebuia să le fie proclamată Evanghelia. Ei trebuiau să fie chemați la pocăință. Adevărul minunat că doar prin Hristos putea fi obținută iertarea păcatelor, trebuia să fie făcut lămurit. Și în timp ce tot Ierusalimul era în freamăt în urma evenimentelor mișcătoare ale ultimelor câteva săptămâni, predicarea ucenicilor urma să facă cele mai profunde impresii.” — *Ibid.*, pg. 31, 32 (engl.) (rom. cap. 3, „Marea însărcinare”).

3. HRISTOS SE ÎNALȚĂ LA CER A DOUA OARĂ

- a. **Ce loc anume din Betania a ales Isus ca loc pentru înălțarea Sa la cer? Luca 24:50, 51. Ce alte experiențe au făcut acest loc unul memorabil pentru Hristos?**

„Ca loc al înălțării Sale, Isus a ales locul care fusese atât de des sfințit de prezența Sa în timp ce El locuia între oameni... Dumbrăvile și văile izolate ale muntelui fuseseră consacrate de rugăciunile și lacrimile Sale. Pantele sale răsunaseră de strigătele triumfătoare ale mulțimii care Îl proclamase rege. La poalele versantului său El găsisese un cămin la Lazăr din Betania. În grădina Ghetsimani, aflată la poalele muntelui, El se rugase și agonizase singur. De pe acest munte urma El să se înalțe la cer.” — *Hristos, Lumina lumii*, pg. 829, 830 (engl.) (rom. cap. 87, „La Tatăl Meu și la Tatăl vostru”).

- b. **Cum i-au mângâiat îngerii pe ucenici la înălțarea lui Isus? Faptele Apostolilor 1:9-11.**

„Lucrul cel mai prețios pentru ucenici la înălțarea lui Isus a fost faptul că El a plecat de la ei spre Cer în forma palpabilă a Învățătorului lor divin. Același Isus, care umblase, vorbise, și Se rugase cu ei; care frânsese pâinea cu ei; care fusese cu ei în bărcile lor pe lac; care căutase odihnă cu ei în dumbrăvi; și care trucidase chiar în acea zi urcând coasta abruptă a Muntelui Măslinilor—Se înălțase la cer în trup omenesc.” — *The Spirit of Prophecy*, vol. 3, pg. 254.

- c. **De ce era de folos ca Isus să meargă la cer? Ioan 16:7; 14:16, 26.**

„Duhul Sfânt este reprezentantul lui Hristos, însă lipsit de personalitatea omenească, și independent de ea. Împovărat de natura umană, Hristos nu putea să fie prezent în toate locurile personal. De aceea, era în interesul lor ca El să meargă la Tatăl și să Îl trimită pe Duhul Sfânt să fie succesorul Lui pe pământ. Nimeni nu putea să aibă atunci vreun avantaj din pricina locației sale sau din contactul personal cu Hristos. Prin Duhul, Mântuitorul avea să fie accesibil tuturor. În acest sens El urma să fie mai aproape de ei decât dacă nu S-ar fi înălțat la cer.” — *Hristos, Lumina lumii*, pg. 669 (engl.) (rom. cap. 73, „Să nu vi se tulbure inima”).

4. O INTRARE GLORIOASĂ ÎN CETATEA LUI DUMNEZEU

- a. Cine altcineva s-a mai înălțat cu Hristos la cer, și care a fost recepția pe care au primit-o înainte de a intra în cetatea lui Dumnezeu? Matei 27:52, 53; Efeseni 4:8; Psalmii 24:7-10.

„Când [Mântuitorul] S-a înălțat, El conducea cortegiul, iar mulțimea robor pe care îi înviase dintre cei morți când a ieșit din mormânt, Îl urmau. Oastea cerească, cu cântări de bucurie și triumf, Îl escortau spre cerul înalt.” — *The Signs of the Times*, 31 octombrie 1895.

„Porțile cetății lui Dumnezeu sunt larg deschise, și mulțimea îngerească trece prin porți înconjurată de o izbucnire de muzică încântătoare...

Comandanții oștilor îngerești, fiii lui Dumnezeu, reprezentanții lumilor necăzute, sunt adunați. Sfatul ceresc, în fața căruia Lucifer îi acuzase pe Dumnezeu și Fiul Său, reprezentanții acelor domenii fără de păcat peste care Satan se gândise să își întemeieze domnia — toți se află acolo pentru a-i ura bun venit Răscumpărătorului. Ei sunt nerăbdători să celebreze triumful Său și să Îl glorifice pe Regele lor.” — *Hristos, Lumina lumii*, pg. 833, 834 (engl.) (rom. cap. 87, „La Tatăl Meu și la Tatăl vostru”).

- b. Ce a cerut Hristos pentru ucenicii Săi, și ce a declarat Tatăl cu privire la ei? Ioan 17:24; Efeseni 1:6.

„Înainte de a fi fost puse temeliiile pământului, Tatăl și Fiul Își dăduseră mâinile într-un legământ solemn că Hristos urma să devină garantul rasei umane. Hristos a îndeplinit acest angajament.... Angajamentul fusese realizat deplin. Acum [Hristos] declară: Tată, s-a sfârșit. Am făcut voia Ta, O, Dumnezeul Meu. Am încheiat lucrarea de răscumpărare. Dacă dreptatea Ta este satisfăcută, vreau ca acolo unde sunt Eu să fie împreună cu Mine și aceia pe care Mi i-ai dat’ (Ioan 19:30; 17:24).

Vocea lui Dumnezeu se aude proclamând că dreptatea este satisfăcută. Satan este învins. Cei ai lui Hristos, istoviți, care se trudes, sunt ‚acceptați în Cel Preaiubit’ (Efeseni 1:6). Înaintea îngerilor cerești și a reprezentanților lumilor necăzute, ei sunt declarați îndreptățiți.... Brațele Tatălui Îl înconjoară pe Fiul Său și se rostește cuvântul: ‚Toți îngerii lui Dumnezeu să I se închine!’ (Evrei 1:6).” — *Ibid.*, pg. 834 (engl.) (rom. cap. 87, „La Tatăl Meu și la Tatăl vostru”).

5. ÎNTRONAREA LUI HRISTOS

a. Cu ce cuvinte L-au laudat îngerii în cer pe Isus? Apocalipsa 5:12.

„Cu o bucurie inexprimabilă, conducătorii, stăpânitorii și puterile recunosc supremația Prințului vieții. Oastea îngerească se pleacă înaintea Lui, în timp ce strigăte bucuroase umplu curțile cerului: ‚Vrednic este Mielul care a fost jungھیat’ (Apocalipsa 5:12).” — *Hristos, Lumina lumii*, pg. 834 (engl.) (rom. cap. 87, „La Tatăl Meu și la Tatăl vostru”).

b. Ce ceremonie a fost făcută pentru Hristos, și ce promisiune pentru ucenicii Săi a fost împlinită imediat ce s-a încheiat ritualul? Ioan 16:7-13; Faptele Apostolilor 1:8; 2:1-4.

„Înălțarea lui Hristos la cer a fost semnalul pentru ucenicii Săi că vor primi binecuvântarea promisă. Ei trebuiau să aștepte aceasta înainte de a-și începe lucrarea. Când Hristos a trecut prin porțile cerești, El a fost întronat în mijlocul adorării îngerilor. Imediat ce această ceremonie s-a încheiat, Duhul Sfânt a descins asupra ucenicilor în torente bogate, și Hristos a fost într-adevăr glorificat, chiar cu slava pe care o avuse împreună cu Tatăl toată veșnicia. Revărsarea de la Ziua Cincizecimii a fost comunicatul din partea cerului că încoronarea lui Hristos fusese înfăptuită. Conform promisiunii Sale, El îl trimisese pe Duhul Sfânt din cer la urmașii Săi, ca semn că El, ca preot și rege, primise toată autoritatea în cer și pe pământ, și că era Cel Uns peste poporul Său.” — *Istoria faptelor apostolilor*, pg. 38, 39 (engl.) (rom. cap. 4, „Ziua Cincizecimii”).

ÎNTREBĂRI PERSONALE ȘI RECAPITULATIVE

1. Cum a putut Isus să verifice dacă sacrificiul Său pentru păcat a fost acceptat de Tatăl?
2. Cum putem noi, asemenea ucenicilor, să fim martori pentru Hristos predicând Evanghelia?
3. Ce binecuvântare specială aduce Mângâietorul întregii omeniri?
4. Cine a fost prezent la ceremonia de încoronare a lui Hristos?
5. În timpul încoronării Sale în cer, ce funcții a primit Hristos?

Preoția lui Hristos

„Iar suma celor despre care am vorbit este că: Avem un astfel de Mare Preot, care S-a așezat la dreapta tronului Maiestății în ceruri; un servitor al sanctuarului și al adevăratului tabernacol, pe care l-a ridicat Domnul, și nu omul” (Evrei 8:1, 2 engl.KJV).

„Mijlocirea lui Hristos în favoarea omului în sanctuarul de sus este în aceeași măsură esențială pentru planul de mântuire după cum a fost moartea Sa pe cruce.” — *Marea luptă*, pg. 489 (engl.) (rom. cap. 28, „Față în față cu raportul vieții”).

Recomandare pentru studiu: *Marea luptă*, pg. 409-432 (engl.) (rom. cap. 23, „Ce este Sanctuarul?”, și cap. 24, „În Sfânta Sfințelor”).

Duminică

19 iunie

1. UN PREOT DUPĂ RÂNDUIALA LUI MELHISEDEC

- a. Sub ce ordin preoțesc a fost numit Hristos preot și rege? Evrei 6:20. Ce este scris despre Melhisedec? Evrei 7:1-4; 14:18-20.

„Hristos a fost Cel care a vorbit prin Melhisedec, preotul Dumnezeului Prea Înalt. Melhisedec nu era Hristos, însă el era vocea lui Dumnezeu în lume, reprezentantul Tatălui.” — *Solii alese*, vol. 1, pg. 409 (engl.) (rom. cap. 65, „Cum să abordezi un punct controversat de doctrină”).

- b. După ce Hristos a fost hirotonit ca preot după rânduiala lui Melhisedec, în ce sanctuar a intrat El să slujească? Evrei 8:1, 2. Ce se întâmplase cu sanctuarul pământesc și serviciile sale? Matei 27:50, 51.

„Ruperea catapetesmei din templu a arătat că sacrificiile și orânduielele nu urma să mai fie primite. Marele Sacrificiu fusese oferit și fusese acceptat, și Duhul Sfânt care a coborât în Ziua Cincizecimii a purtat mințile ucenicilor de la sanctuarul pământesc spre cel ceresc, unde Isus intrase cu propriul Său sânge, pentru a revărsa asupra ucenicilor Săi beneficiile ispășirii Sale... Sanctuarul ceresc luase locul celui pământesc.” — *Experiențe și viziuni*, pg. 259, 260 (engl.) (rom. cap. „O temelie sigură”).

2. ÎN PREZENȚA LUI DUMNEZEU

a. Ca Mare Preot al nostru, care este una dintre funcțiile lui Hristos? 1 Timotei 2:5. Pentru a îndeplini lucrarea de mijlocire, unde trebuie să fie Isus? Evrei 8:1; Coloseni 3:1.

b. Unde se afla tronul lui Dumnezeu când în viziune Ioan a văzut pe Hristos slujind poporului Său imediat după înălțarea Sa? Apocalipsa 4:2, 5; 8:3, 4.

„Locurile sfinte din sanctuarul din cer sunt reprezentate de cele două încăperi din sanctuarul de pe pământ. Când apostolului Ioan i-a fost oferită în viziune o priveliște a Templului lui Dumnezeu din cer, el a văzut acolo „șapte lămpi de foc arzând înaintea tronului” (Apocalipsa 4:5). El a văzut un înger, „care avea o cădelniță de aur; și i-a fost dată multă tămâie, să o aducă cu rugăciunile tuturor sfinților pe altarul de aur care era înaintea tronului” (Apocalipsa 8:3). Aici profetului i s-a permis să privească în prima încăpere a sanctuarului ceresc; și el a văzut acolo „cele șapte lămpi de foc” și „altarul de aur”, reprezentate de sfeșnicul de aur, și altarul tămâierii din sanctuarul de pe pământ.” — *Marea luptă*, pg. 414, 415 (engl.) (rom. cap. 23, „Ce este Sanctuarul?”).

c. Cum a confirmat Pavel mărturia lui Ioan că Isus a intrat cu sângele Său în prima încăpere a sanctuarului numită Sfânta sanctuarului ceresc? Evrei 9:8, 11, 12 (v. 12 engl. KJV, rom. BTF spune „în locul sfânt”).

d. De unde știm că tronul mobil al lui Dumnezeu nu este permanent atașat de Chivotul Legământului în Sfânta Sfintelor, ci, mai degrabă, se poate muta dintr-un loc în altul? Ezechiel 1:15-17, 24-26.

„L-am văzut pe Tatăl ridicându-se de pe tron, și mergând într-un car de foc în sfânta sfintelor, înăuntrul perdelei, și șezând jos. Atunci Isus S-a ridicat de pe tron, și majoritatea celor care erau plecați s-au ridicat cu El.” — *Experiențe și viziuni*, pg. 55 (engl.) (rom. cap. „Sfârșitul celor 2300 de zile”).

3. „ÎNĂUNTRUL PERDELEI”

- a. **Ce alți termeni folosește Scriptura pentru a se referi la prima încăpere a Sanctuarului ceresc unde a intrat Hristos la înălțarea Sa? Evrei 6:18-20** (engl. KJV, rom. BTF spune: „Speranța pe care o avem ca pe o ancoră a sufletului, deopotrivă sigură și neclintită și care intră până dincolo de perdea” (v. 19)); **Numeri 4:25, 26.**

„Slujirea preotului de-a lungul anului în prima încăpere a sanctuarului, ‚dincolo de perdeaua’ care forma ușa și separa locul sfânt de curtea exterioră, reprezintă lucrarea de slujire pe care a început-o Hristos la înălțarea Sa... Așa a pledat Hristos sângele Său înaintea Tatălui în favoarea păcătoșilor, și prezenta înaintea Lui de asemenea, împreună cu parfumul prețios al neprihănirii Sale, rugăciunile credincioșilor pocăiți. Astfel era lucrarea de slujire în prima încăpere a sanctuarului din cer.” — *Marea luptă*, pg. 420, 421 (engl.) (rom. cap. 23, „Ce este Sanctuarul?”).

- b. **Dacă preotul care venea din sfânta dorea să intre ‚dincolo de perdeaua’ unde se afla chivotul, la care perdea se face referire, și la care încăpere se face referire prin expresia ‚dincolo de perdea’? Evrei 9:3; Exodul 26:31-33; Leviticul 16:2, 15.**

„O dată pe an, în marea Zi a Ispășirii... se aduceau la ușa sanctuarului doi țapi, și se arunca sorțul asupra lor, ... (Leviticul 16:8). Țapul asupra căruia cădea sorțul pentru Domnul trebuia ucis ca o jertfă pentru păcat pentru popor. Și preotul trebuia să aducă sângele său dincolo de perdea și să îl stropească pe tronul harului, și înaintea tronului harului.” — *Ibid.*, pg. 419 (engl.) (rom. cap. 23, „Ce este Sanctuarul?”).

- c. **Cum folosește inspirația de asemenea expresia ‚dincolo de perdea’ pentru a se referi la întregul sanctuar, fără să se refere în mod anume la vreuna dintre cele două încăperi, prima sau a doua? Numeri 18:5, 7** [Observați: altarul și sanctuarul (v. 5) paralel cu „altar” și „dincolo de perdea” (v. 7)].

„Cei care îmbracă întreaga armură a lui Dumnezeu și dedică zilnic timp pentru meditație și rugăciune și pentru studiul Scripturilor vor fi conectați cu cerul și vor avea o influență salvatoare, transformatoare, asupra celor din jurul lor... Rugăciunile lor serioase vor pătrunde dincolo de perdea.” — *Mărturii*, vol. 5, pg. 112, 113 (engl.) (rom. cap. 10, „Căsătorii neînțelepte”).

4. SCRIND LEGEA ÎN INIMĂ

- a. **Ca slujitor al sanctuarului ceresc, sub care legământ lucrează Hristos ca mijlocitor al nostru? Evrei 8:6; 9:11.**

„[Evrei 8:1, 2 citat.] Aici este revelat sanctuarul noului legământ. Sanctuarul primului legământ a fost ridicat de om, clădit de Moise; acesta este ridicat de Domnul, nu de om. În acel sanctuar preoții pământești îndeplineau serviciul lor; în acesta, Hristos, Marele nostru Preot, slujește la dreapta lui Dumnezeu. Un sanctuar era pe pământ, celălalt este în ceruri.” — *Marea luptă*, p.413 (engl.) (rom. cap. 23, „Ce este sanctuarul?”).

- b. **Ce scop divin trebuie să îndeplinească slujirea lui Hristos în inima acelor care vin sub noul legământ? Evrei 8:8-11. Ce înseamnă să ai legea scrisă în inimă? Romani 2:14, 15; Tit 2:14.**

„Cel care are legea lui Dumnezeu scrisă în inimă va asculta de Dumnezeu mai degrabă decât de oameni, și mai degrabă nu va asculta de oameni decât să devieze în cel mai mic aspect de la porunca lui Dumnezeu.” — *Mărturii*, vol. 1, pg. 361 (engl.) (rom. cap. 69, „Rebeliunea”).

„Când legea lui Dumnezeu este scrisă în inimă, ea va fi dată pe față într-o viață pură și sfântă... Toți cei ce-L iubesc pe Isus și păzesc poruncile vor încerca să evite chiar și ceea ce doar pare rău... Ei nu se vor simți mulțumiți cu ei înșiși, ci încrederea lor va fi în Dumnezeu, singurul care este capabil să îi păzească de păcat și impuritate.” — *The Review and Herald*, 17 mai 1887.

- c. **În ce stare trebuie să aducă Hristos biserica, în condițiile în care marea luptă dintre El și Satan se va încheia în favoarea Lui? Efeseni 4:11-14; 5:25-27.**

„Mântuitorul nu a putut fi făcut să cedeze puterii ispitei nici măcar într-un gând.... Satan nu a putut găsi nimic în Fiul lui Dumnezeu care să îl facă în stare să câștige victoria. El păzise poruncile Tatălui Său, și nu era în El nici un păcat pe care Satan să îl poată folosi în avantajul său. Aceasta este starea în care trebuie să fie găsiți cei care vor sta în timpul de strâmtorare.” — *Marea luptă*, pg. 623 (engl.) (rom. cap. 39, „Timpul de strâmtorare”).

5. ADMINISTRÂND IERTARE POPORULUI SĂU

- a. Cine pledează pe lângă Dumnezeu pentru noi, și ce argument folosește El pentru a face sigură iertarea pentru păcatele noastre? Evrei 9:11-15, 22; 7:25.

„Avem un Domn înviat, înălțat la cer, care trăiește veșnic pentru a face mijlocire pentru noi... în prezența Tatălui, pledând cu sângele Său pentru iertarea de păcatele noastre.” — *The Review and Herald*, 21 septembrie 1886.

- b. Ce încurajare este dată celor care sunt descurajați din cauza păcatelor și imperfecțiunilor lor de caracter? 1 Ioan 1:9; 2:1, 2; Evrei 12:2,3.

„Crede că Isus te iubește, și în eforturile tale de a asculta de adevăr, dacă greșești, nu simți că trebuie să te îngrijezi, să te nelineștești, să renunți la încrederea ta în Dumnezeu, și să gândești că Dumnezeu este vrăjmașul tău... Tu nu te poți curăța de impuritățile tale. Du toate poverile tale la Isus. El te va ajuta. El vrea ca tu să nu aștepti și să nădăjduiești că prin faptele tale bune vei ispăși pentru păcat sau că te vei face neprihănit. Încrede-te în meritele unui Mântuitor răstignit, înviat.” — *The Upward Look*, pg. 376.

„Va trebui adesea să ne plecăm și să plângem la picioarele lui Isus din cauza neajunsurilor și greșelilor noastre, însă nu trebuie să ne descurajăm. Chiar dacă suntem biruiți de vrăjmașul, nu suntem alungați, nici lepădați și respinși de Dumnezeu. Nu; Hristos este la dreapta lui Dumnezeu, și face de asemenea ispășire pentru noi.” — *Asemenea lui Hristos*, pg. 123 (engl.) (rom. cap. 109, „Credința care lucrează prin dragoste”).

ÎNTREBĂRI RECAPITULATIVE PERSONALE

1. Care era semnificația sfâșierii perdelei din templu la moartea lui Isus pe cruce?
2. De unde știm că cele două încăperi ale sanctuarului cresc corespund celor din sanctuarul pământesc?
3. Care sunt cele trei semnificații ale expresiei „dincolo de perdea”, după cum e folosită aceasta de Inspirație?
4. Ce înseamnă să ai Legea lui Dumnezeu scrisă în inimă?
5. Ce încurajare este dată membrilor bisericii lui Hristos de astăzi, care greșesc?

Darul Sabatului Întâi

2 aprilie
pentru o capelă
în Kolomyia, Ucraina,
vezi pg. 4

7 mai
pentru misiunile
mondiale,
vezi pg. 31

4 iunie
pentru o capelă
în Podgorica,
Muntelegru,
vezi pg. 52